

مناوین رسی :

1- تقویم 2- عیوب بلوری 3- مکانیزم های مقاوم شدن

4- شکست، خستگی، کرنش (توجیه توسط عیوب بلوری) 5- کامپوزیت ها

* Introduction to dislocations D. Hull مراجع :

* Mechanical Metallurgy Dieter

عیوب بلوری :

بلور در حالت کلی دارای نظم است. هر بی نظمی در بلور، عیب محسوب می شود.

عیب در بلور بر حسب بُعدشان تقسیم بندی می شوند :

1- عیب نقطه ای (بدون بعد) 2- عیب خطی 3- عیب سطحی

الف * عیوب نقطه ای :

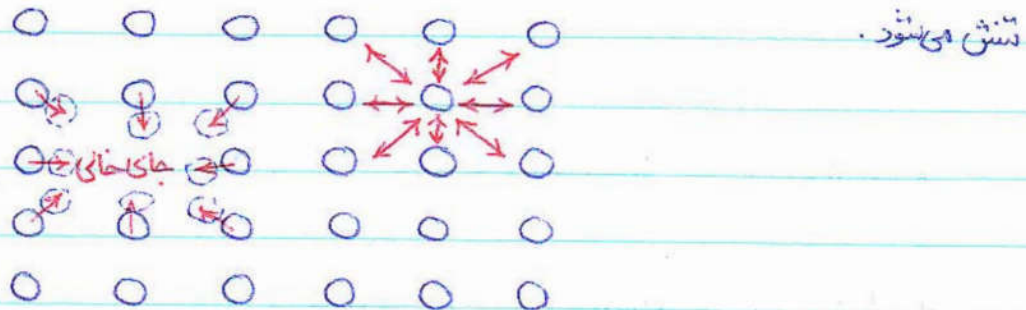
I. جای خالی (Vacancy) II. بین نشین (Interstitials)

III. اتم های ناخالصی (Impurities)

: Vacancy . I

اتم‌های شبکه در حالت عاری سر جایشان قرار دارند و از انرژی $\min$ برخوردار هستند و در

نتیجه به هم نیروی وارد نمی‌کنند. بنابراین هرگونه تغییری در این ساختار موجب ایجاد میدان

اتم‌های اطراف این جای خالی، به سمت حفره کشیده می‌شوند و در شبکه نوعی فشردگی در این قسمت

دیده می‌شود. در نتیجه در این محل، میدان کرنش ایجاد می‌شود. این حرکت اتم‌ها، الاستیسیته

یعنی برگشت پذیر است بطوریکه اگر اتم سر جایش برگردد، عیب برطرف می‌شود.

وجود تعدادی از این عیوب می‌تواند در حال تعادل باشد؛ برای اینکه بتوانیم vacancy ایجاد

کنیم، نیاز به صرف انرژی می‌باشد یعنی به سیستم انرژی افزوده می‌شود.

انرژی اکتیواسیون برای ایجاد یک vacancy: E :

برای n vacancy: $\Delta G = nE - T \Delta S$

در مورد vacancy های کم: $nE < |T \Delta S|$ ← $\Delta G < 0$: تعادل

ΔS : مربوط به تعداد آرایش‌های ممکن برای vacancy هاست (انتروپی)

$$\Delta S = k \ln \omega \quad \omega: \text{تعداد آرایش‌های ممکن}$$

رابطه‌ی تعداد vacancy های در حال تعادل:

$$n_v = N \exp\left(\frac{-E}{kT}\right)$$

n_v : تعداد vacancy های در حال تعادل در دمای T .

N : تعداد کل اتم‌های شبکه
 E : انرژی اکتیواسیون یک vacancy

k : ضریب ثابت بولتزمن
 T : دمای مطلق

پیدا کردن ω :
 N (تعداد کل اتم‌ها) n (vacancy)

$$N(N-1)\dots(N-n+1)$$

vacancy اول در N جای مختلف امکان قرار گرفتن دارد و vacancy n ام در $N-n+1$

جای مختلف. چون همه vacancy ها مساب هستند، پس تعداد بالا، $n!$ بار تکرار شده

است. (vacancy سوم، $n-2$ بار تکرار شده است)

$$W = \frac{N(N-1)\dots(N-n+1)}{n!} \times \frac{(N-n)(N-n-1)\dots 1}{n!(N-n)!} = \frac{N!}{n!(N-n)!}$$

یک تعدادی از vacancy ها تعادل ترمودینامیکی دارند. (انرژی را کاهش می دهد $\Delta G < 0$)

مثال - مس: $T = 300^\circ\text{K} \quad \frac{nv}{N} \cong 10^{-12}$ $E \cong 0.7 \text{ eV}$

به ازای هر 10^{12} اتم، یک vacancy وجود دارد.

اگر دما را بالا ببریم، $T_2 = 1200^\circ\text{K}$ (هنوز مس ذوب نشده است) در این دما: $\frac{nv}{N} \cong 10^{-3}$

در نتیجه، تعداد vacancy ها، 10^9 برابر شده است. پس تعداد vacancy ها،

متناسب است با درجه حرارت.

عیوب نقطه ای را نمی توان مستقیماً مشاهده نمود. تعداد این عیوب را با خواص خود بطور

می سنجیم. یعنی از خواص بطور به تعداد vacancy های رسمیم.

مثلاً، هدایت الکتریکی که یکی از خواص مهم فنزات است و مربوط به الکترون های آزاد می باشد.

(الکترون های واقع شده در لایه ای خاص که متعلق به هیچ اتمی نیستند ولی متعلق به همه اتم ها

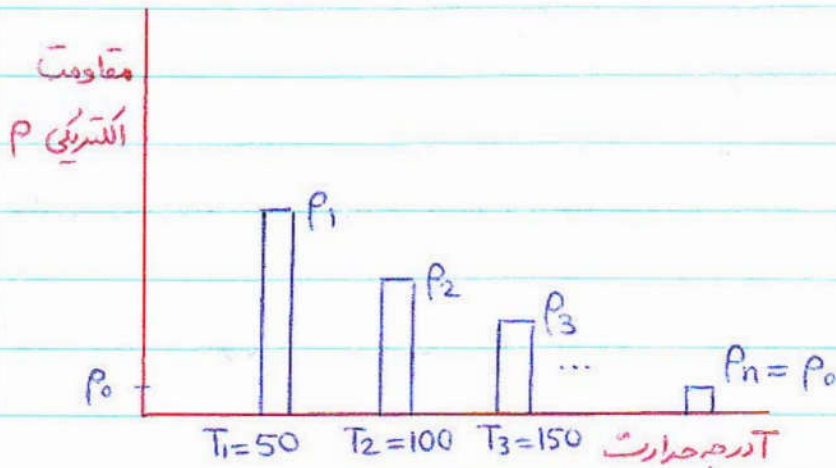
می باشند) با افزایش دما، هدایت الکتریکی کم می شود. (مقاومت زیاد می شود) در حالیکه، تعداد

vacancy ها زیاد می شود. در نتیجه، vacancy ها با resistance مرتبط هستند.

ρ : مقاومت مس در دمای محیط قبل از گرم کردن و کوئچ کردن.

ρ_1 : مقاومت بعد از کوچک کردن در دمای 50°C .

ρ_2 : مقاومت بعد از کوچک کردن در دمای 100°C و ...

وقتی در دمای $T=1000^\circ\text{C}$ هستیم، تعداد زیادی vacancy وجود دارد و وقتی سریع سرد می کنیم

و به دمای $T=20^\circ\text{C}$ می رسانیم چون در این دما، تعداد vacancy های در حالت تعادل خیلی

کمتر است، در نتیجه تعداد زیادی vacancy بصورت غیر تعادلی در $T=20^\circ\text{C}$ باقی می ماند.

در مرحله بعد، درجه حرارت را به $T_1=50^\circ\text{C}$ رسانده و بعد دوباره به $T=20^\circ\text{C}$ می رسانیم و

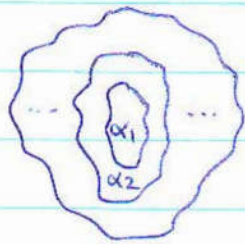
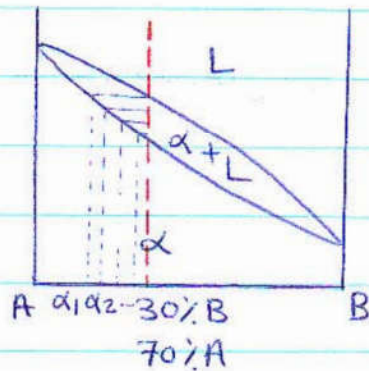
به همین ترتیب، با این سرد و گرم کردن های متوالی به حالت تعادل نزدیک می شویم (ρ_0) و در

نتیجه تعداد vacancy ها کم تر شده و مقاومت کم می شود.

یکی از خواص مهم فلزات نفوذ است. (حرکت اتمها در داخل فلز). vacancy ها یکی از

عوامل مهم نفوذ یا حرکت اتمها می باشند.

بادآوری: در سرد کردن غیر تعادلی آلیاژهای با حلالیت کامل در حالت جامد:

ترکیب در مرکز دانه با کنار دانه، فرق می کند. (Coring)

که همان زگرگاسیون گریستالی است. آلیاژ درین ترتیب هموزن نیست. بنابراین تا بر منحنی

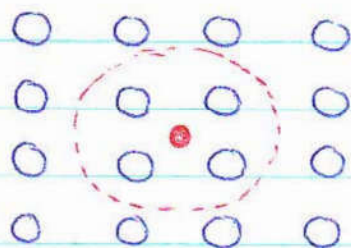
سلیدوس گرم می کنیم تا هموزن شود. در واقع با افزایش درجه حرارت اتم های A و B طوری حرکت

می کنند تا ترکیب بصورت یکنواخت 30 - 70 برقرار شود. علت افزایش دما این است که نفوذ

راحت تری می شود. (تعداد vacancy ها هم زیاد می شود) در واقع حرکت اتم ها با حرکت

vacancy ها راحت تری می شود. بعبارت دیگر: حرکت اتم $\equiv$ حرکت vacancy.

ب - اتم های بین نشین:

این اتم بین نشین در اطراف خود یک میدان

گرنش ایجاد می کند. اتم های بین نشین از

خود شبکه ذمی تواند قرار بگیرد زیرا انرژی الکترواستاتیک حین ریازگی می خواهد.

در شرایط عاری اتم بین نشین نمی تواند از جنس اتم های شبکه باشد؛ مگر با اعمال انرژی زیاد یا دبیاران با هسته ی سنگین مثل هلیوم.

— اتم های ناخالصی:

منظور همان محلول جامد است. solid solution.

این محلول ها دو گونه اند: 1- بین نشین 2- جانشین.

در مورد محلول جانشین، اتم ناخالصی جای اتم شبکه را می گیرد و چون اختلاف شعاع اتمی

وجود دارد، بی نظمی در اطراف خود ایجاد می کند. اگر شعاع اتم ناخالصی کمتر از اتم شبکه باشد

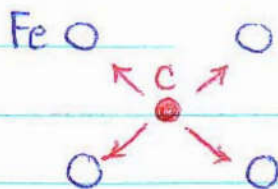
در شبکه فشردگی ایجاد می کند و اگر شعاع اتم ناخالصی بیشتر از اتم شبکه باشد، در شبکه باز شدگی

ایجاد می کند. در مورد فشردگی، اتم های ناخالصی، اتم های شبکه را به سمت خود کشیده و جمع

شدگی در یک قسمت از شبکه ایجاد می کند.

در مورد بین نشین، شعاع اتم ناخالصی باید کمتر از $0.1 \text{ \AA}$ باشد. این اتم گریب نیز اطراف خود را

بی نظم کرده است. (ایجاد میدان گرشی در اطراف خود.)

در مورد بین نشین همیشه باز شدگی داریم در حالتیکه در جانشین فشردگی یا باز شدگی داریم؛

بر حسب شعاع اتم ناخالصی

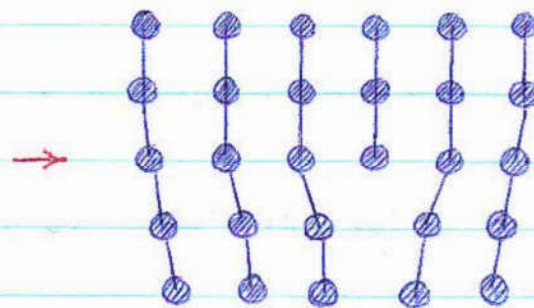
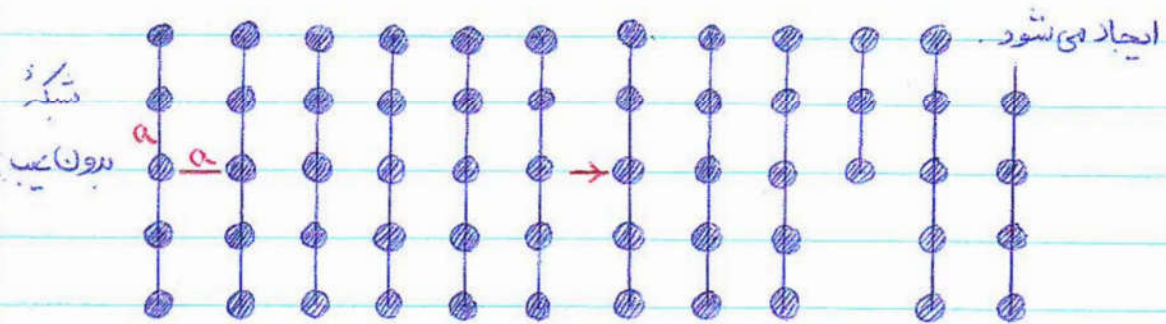
عیوب خطی:

عیوب خطی یا نابه جایی (dislocation)، عیوب یک بعدی هستند.

تذکره: سطوح بلوری، سطوحی هستند که روی آن ها، نقاط ماری وجود دارد. در شبکه های اتمی

ممکن است صفحه ای باشد که روی آن اتمی نباشد، این صفحه، سطح بلوری نیست.

در شبکه ی f.c.c، صفحات {110} را در نظر می گیریم. تمام بلور از چیدن این صفحات

هر چه از نابه جایی دورتر می شویم، نظم

شبه زیاد می شود (چه در جهت طولی و در چه

طول ↓ عرض →

در جهت عرضی) و فاصله بین اتم ها، a می شود.

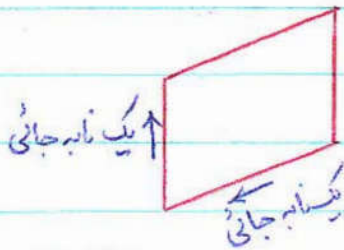
انتهای این صفحه نابه جایی یک خط عمود بر صفحه وجود دارد. (خط نابه جایی) زیرا این خط

هیچ اتنی وجود ندارد. نابه جایی فوقی از نوع پله ای است. (Edge dislocation)

این خط تا بینهایت نمی رود و به سطح بلور یا مرز دانه منتهی می شود و دیگر در سطح بلور نابه جایی

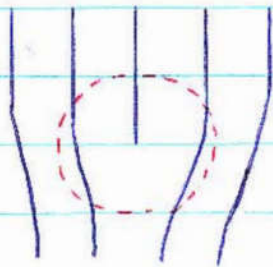
نداریم. ممکن است این نیم صفحه همراه با صفحات دیگر که بصورت کامل هستند، ادامه نیابد،

در این صورت در جهت نابه جایی داریم. بعبارتی دو خط نابه جایی داریم.

1385.11.29

در مورد نابه جایی پله ای، در انتهای نیم صفحه، یک میان گرتش بوجود می آید.

این منطقه در سه بعد بصورت یک استوانه تصور می شود.

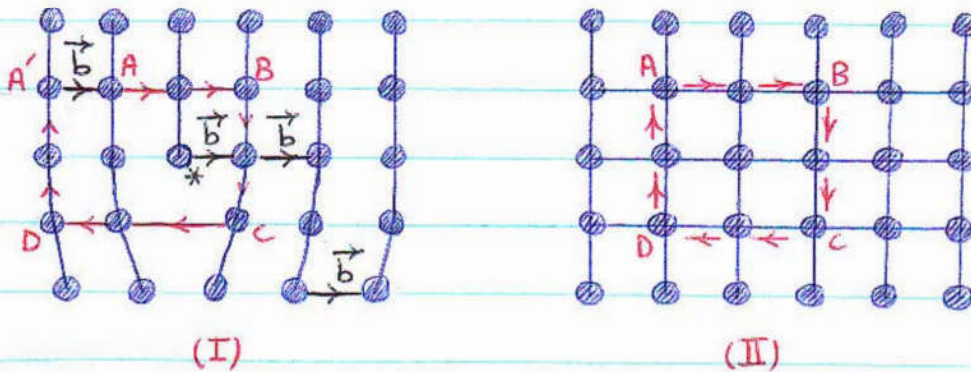
خواص این اتنی در بالای خط نابه جایی نسبت به پائین این

خط کمتر است.

تعریف بردار برگرس: این بردار مشخصه ای نابه جایی است.

صنحات یکسانی از شبکه بلوری را در نظر می‌گیریم. در یکی عیب خطی وجود دارد و دیگری

بدون عیب است. مثلاً هر دو {100} است.

یک مسیر بسته در شبکه II در نظر می‌گیریم. (ABCD) این مسیر را روی شبکه I طوری

قرار می‌دهیم که نابه جایی داخل آن بیفتد. واضح است که مسیر در شبکه I بسته نخواهد شد.

برداری که این مسیر را می‌بندد، بردار برگریس نام دارد. این بردار دارای جهت است و حتماً این

$$\vec{AA'} = \vec{b}$$

دو اتم قرار دارد.

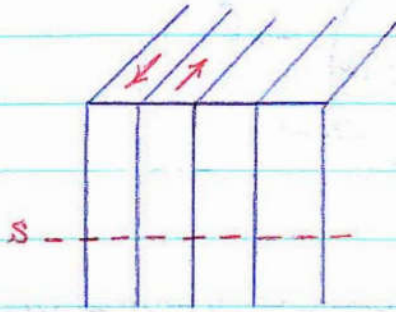
این بردار یک جهت بلوری است و مستقل از مکان است.

در حالت خاص *، بردار برگریس عمود بر خط نابه جایی است. در این حالت نابه جایی از

نوع پله ای یا لبه ای (Edge dislocation) است.

اگر بردار برگریس موازی خط نابه جایی باشد، نابه جایی را نابه جایی پیچی می‌نامیم.

در حالت ناب جانجی پیچی ، دو صفحه تا سطح z ، نسبت به هم لغزیده اند .

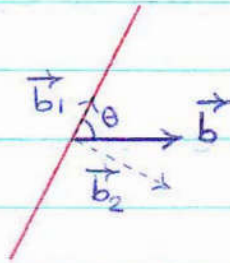
بجارتی در بالای z نوعی بی نظمی وجود دارد و در پایین z

این بی نظمی دیده نمی شود .

* ناب جانجی ها به سه صورت زیر هستند :

- 1- ناب جانجی پله ای   2- ناب جانجی پیچی   3- ناب جانجی مختلط

در مورد ناب جانجی مختلط (mixed dislocation) بردار برگرس و خط ناب جانجی با هم زاویه θ

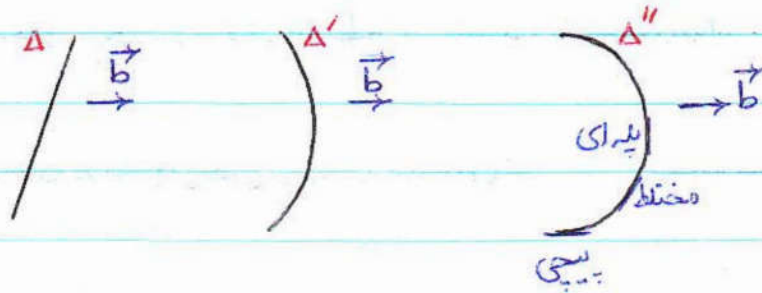
($\theta \neq 0, 90$) راهی سازند .

$$\vec{b} = \vec{b}_1 + \vec{b}_2$$

در این حالت : ناب جانجی یک مؤلفی پله ای ($\vec{b}_2$) و یک مؤلفی پیچی ($\vec{b}_1$) دارد .

* کلیاتی در ارتباط با خط ناب جانجی و بردار برگرس :

- 1- بردار برگرس جهت بلوری است و مستقل از مکان و حتماً بین دو اتم مترازی می گیرد .
- 2- بردار برگرس مستقل از خط ناب جانجی هم می باشد . بجارتی خط ناب جانجی می تواند حرکت کند و در طی حرکتش تغییر شکل دهد ولی بردار برگرس آن ثابت می ماند .

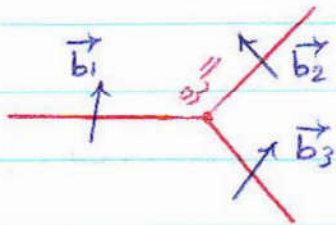
در واقع کاراکتر ناب جانجی تغییر می‌کند ولی بردار برگرس آن تغییر نمی‌کند. بردار برگرس را در حالت

سکون تعریف کردیم و وقتی ناب جانجی حرکت می‌کند هم، همان بردار برگرس سابق را در نظر می‌گیریم.

3- یک خط ناب جانجی در داخل بلور نمی‌تواند انتهای آزاد داشته باشد. یا انتهای خط ناب جانجی به سطح

بلور می‌رسد و یا با ناب جانجی دیگر، تشکیل گره ناب جانجی می‌دهد. در کریستال، سطح بلور همان

مرز زنده است. گره وقتی تشکیل می‌شود که حداقل سه خط ناب جانجی بهم برسند.

$$\vec{b}_1 = \vec{b}_2 + \vec{b}_3$$

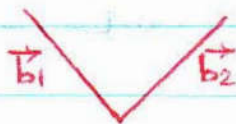
مجموع بردارهای برگرس در گره صفر است بعبارتی در

گره دیگر ناب جانجی وجود ندارد. (لزومی ندارد که ناب جانجی‌ها یکسان یا از یک نوع باشند.)

$$\sum \vec{b}_i = 0$$

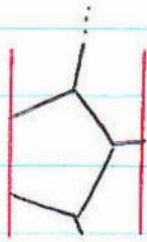
بعبارتی:

یک ناب جانجی به ناب جانجی دیگر تبدیل نمی‌شود بعبارتی حالت زیر وجود ندارد.

بنابراین، حداقل 3 نایب جائی تشکیل گره می دهد. در اینجا گره مثل گره در مدارهای الکتریکی است

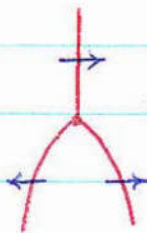
(قانون KCL)

اگر نایب جائی ها به هم متصل شوند، شبکه ی نایب جائی

ایجاد می شود. مثلاً در یک تک گردسیال که همزدانه نداریم، پس خط نایب جائی ها یا به سطح بلور می رسند

و یا به یکدیگر.

یک نایب جائی می تواند به دو نایب جائی تجزیه شود:

مجموع بردارهای برگرس منفرد می شود → گره

چون خطوط نایب جائی انتهایی آزاد ندارند، می توانیم حلقه ی نایب جائی داشته باشیم. و بردار برگرس

نیز ثابت است.

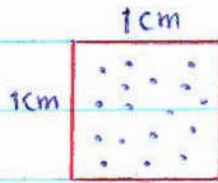
برای Vacancy ها، دانسیته تعریف کردیم. در مورد نایب جائی ها یعنی

نیز این تعریف را داریم:

$$\text{دانسیته ی نایب جائی} = \frac{\text{طول کل خطوط نایب جائی}}{\text{حجم}}$$

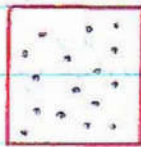
اما بطور کلی نمی توان طول نایب جائی را بدست آورد.

$$\text{دانسیته ی نایب جائی} = \frac{\text{تعداد خطوط نایب جائی}}{\text{واحد سطح}}$$

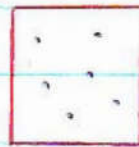

تعداد ناه جای که از این واحد
سطح گذشته است $\rightarrow \frac{\text{خط}}{\text{cm}^2} = \text{cm}^{-2}$

البته این مقدار دانسیته‌ی اصلی را به مانده دهد ولی بطور نسبی می توان بررسی نمود.

I

II

$$d_1 > d_2$$

دانسیته‌ی ناه جای در حالتیکه هیچ تنشی و تغییر شکلی اعمال نکرده باشیم (تعادل مکانیکی) در حدود

$\frac{\text{خط}}{\text{cm}^2} 10^6$ می باشد. در واقع با هیچ عملیات حرارتی، از این مقدار کمتر نمی شود.

ناه جای ها برخلاف vacancy ها هیچ گاه در تعادل ترمودینامیکی نیستند. ناه جای ممکن

است تعادل مکانیکی داشته باشد (به هم پیرو وارد نکند) اما تعادل ترمودینامیکی ندارد و همواره انرژی

را افزایش می دهد. ناه جای حین انجماد بوجود می آید و وقتی بوجود آمد دیگر از بین نمی رود.

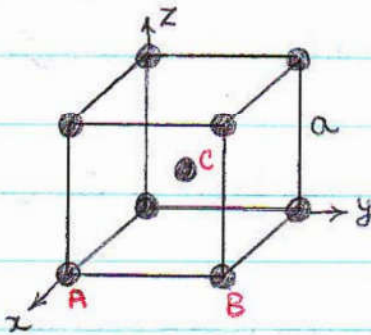
وقتی تغییر شکل می دهیم، $d \approx 10^9$ می شود و اگر بعد از تغییر شکل، آنیل کنیم d دوباره کم

می شود.

عامل اصلی تغییر شکل پلاستیک، ناه جای ها هستند. یعنی اگر ناه جای ها نباشند، تغییر شکل

امکان ندارد.

* بردار برگرس را می توان با پارامتر شبکه و جهت بلوری تعیین نمود:

مثلاً برای شبکه $B.C.C$:

در راستای x : $[100]$

$$\vec{b} = a[100] = \vec{OA}$$

$$\vec{b} = a[110] = \vec{OB}$$

$$\vec{b} = \frac{a}{2}[111] = \vec{OC}$$

مثلاً برای $\vec{OB}$: تصویر روی x $a \equiv x$ روی y $a \equiv y$ روی z $0 \equiv z$

$\frac{a}{2}[111]$ در $f.c.c$ وجود ندارد. زیرا در مرکز مکعب برای $f.c.c$ اتمی وجود ندارد؛ چرا که

$\vec{b}$ باید بین دو اتم باشد.

حرکت ناب جایی:

یک خط ناب جایی تحت تأثیر تنش، روی سطح لغزش خود می تواند بلغزد (حرکت کند).

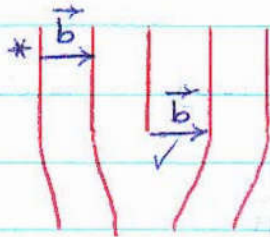
1- سطح لغزش چیست؟

2- چه شرایطی برای حرکت ناب جایی وجود دارد؟

1- ← سطح لغزش : مجموعه خط ناب جایی و بردار برگرس که یک صفحه را تشکیل می دهند.

در مورد ناب جانایی پله ای ، زمانی می توان صفحه لغزش داشت که $\vec{\tau}$ روی خط ناب جانایی واقع

شود. در نتیجه ناب جانایی پله ای سطح لغزش منحصر بفرد دارد. (فقط یک صفحه)

در حالت * ، دو خط متعامد (متافرد) داریم.

اما در مورد ناب جانایی پیچی سطح لغزش مشخصی وجود ندارد

و بینهایت سطح لغزش وجود دارد. (رواقع هر سطحی که از خط ناب جانایی عبور کند، سطح لغزش

است.

2 ← شرط لغزش این است که: سطح لغزش و جهت لغزش (بردار برگرس) فشرده

باشند. (رواقع لغزش روی سطح فشرده و جهت لغزش فشرده می تواند رخ دهد.

سیستم فشرده (لغزش) $\equiv$ مجموعی سطح فشرده + جهت فشرده

شبه بلور	سطوح فشرده	جهت فشرده	سیستم لغزش
F.C.C	$\bar{1}11$	$\langle 110 \rangle$	$\bar{1}12 \{111\} \langle 110 \rangle$
B.C.C	$\bar{1}10$	$\langle 111 \rangle$	$\bar{1}12 \{110\} \langle 111 \rangle$ (ظاهراً)
H.C.P	1000	$\langle 11\bar{2}0 \rangle$	$\bar{1}12 \{0001\} \langle 11\bar{2}0 \rangle$

اما از لحاظ راحت تر بودن لغزش: $F.C.C > H.C.P > B.C.C$

زیرا ساختار F.C.C و H.C.P فشرده تر از B.C.C است.

حرکت نابجائی :

- 1- حرکت لغزشی (لغزش)
- 2- حرکت صعودی (صعود)

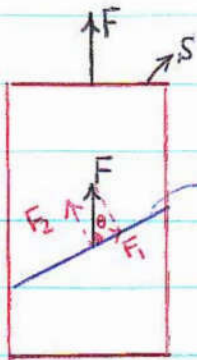
1- حرکت لغزشی :

نابجائی روی سطح لغزش می تواند بلند :

الف - محاسبه تنش مؤثر در حرکت نابجائی

ب - مکانیزم حرکت نابجائی

ج - نتیجه حرکت نابجائی

F_2 : مؤلفه شمال

الف. F_1 : مؤلفه برشی

سطح لغزش تک کریستال

$$\sigma = \frac{F}{s}$$

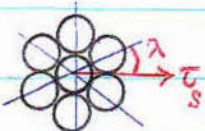
تنش کششی

$$\tau = \frac{F_1}{A} = \frac{F \cos \theta}{\frac{s}{\sin \theta}}$$

A : مساحت سطح لغزش

$$\Rightarrow \tau_s = \frac{F}{s} \sin \theta \cdot \cos \theta = \frac{\sigma}{2} \sin 2\theta$$

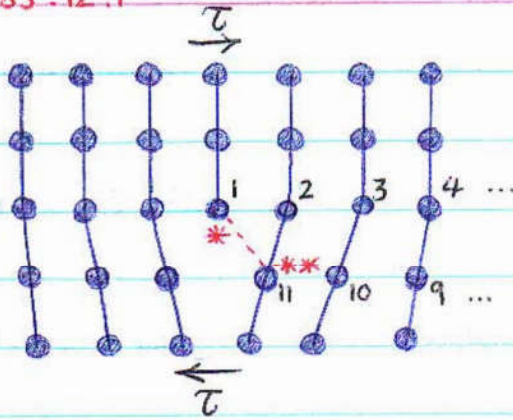
اما این تنش روی سطح لغزش باید روی جهت لغزش تجزیه شود :

$$\tau_{rs} = \frac{\sigma}{2} \sin 2\theta \cdot \cos \lambda$$

lambda : زاویه بین تنش τ_s و جهت لغزش

جهت لغزش

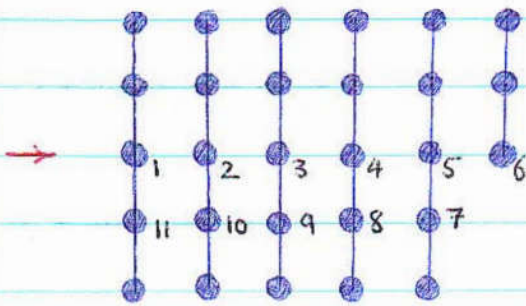
ب. یک نابجائی پله ای را در نظر می گیریم.

فرض می کنیم، تنش برشی τ را روی سطح لغزش

وارد می کنیم. اتم * فقط با سه اتم دیگر پیوند دارد.

تحت این تنش τ ، اتم * با اتم * * می تواند پیوند برقرار کند. در نتیجه نابجائی پله ای، یک پله

به سمت راست حرکت می کند. این پیوند جدید بدلیل الاستیک بودن شبکه می تواند تشکیل شود.

در اثر حرکت این نابجائی، وقتی به انتها می رسد

یک پله درست می کند به همین دلیل نابجائی پله نام

دارد.

حرکت نابجائی بر اساس تغییر موقعیت عیب است. در واقع اتم ها مستقل نمی شوند بلکه در اثر تغییر

پیوند بین اتم ها، میدان تنش یا انرژی حرکت می کند. مثل موج، که موقع انتقال آن نقاط مادی مستقل

ندمی شوند بلکه انرژی انتقال می یابد. مکانیزم حرکت نابجائی، تغییر پیوندها بصورت اتم به اتم است در

نتیجه موقعیت نابجائی روی سطح لغزش حرکت می کند. این نابجائی به سطح که می رسد یک پله ایجاد

می کند. علت اینکه نابجائی روی سطح فشرده می لغزد نیز همین است. در غیر این صورت فاصله بین

انچهها زیاد شده و برقراری پیوندهای جدید و تغییر مکان پیوندها میسر نیست زیرا انرژی زیادی می خواهد

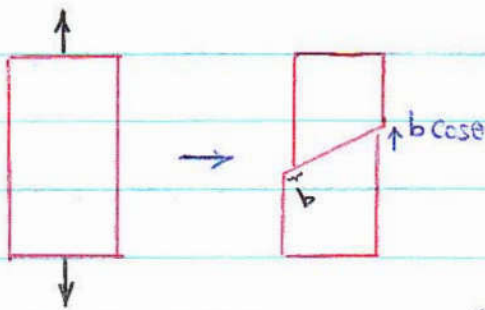
اگر در ما زیاد باشد، ارتعاشات آتی زیاد است و پیوندها راحت تر می توانند جابجا شوند. در نتیجه نابجایی

راحت تر حرکت کرده و شکل دادن راحت تر می شود.

ج. حرکت نابجایی یک پدیده با اندازه ی بردار برگردن خود ایجاد می کند. بنابراین در راستای لغزش (سطح لغزش)

جابجایی با اندازه ی b است. در جهت عمودی مجموع $b \cos \theta$ ها، تغییر طول راهی دهد و مجموع

$b \sin \theta$ ها، تغییر عرض را.

اما در پی گریستان مسئله فرق می کند ولی باز هم

$b \cos \theta$ ها، تغییر طول راهی دهد. در نتیجه می توان

گفت حرکت نابجایی ها موجب تغییر شکل پلاستیک می شود. هرگونه حرکت نابجایی به هر اندازه ای

تغییر شکل ایجاد می کند. (ممکن است در صدمی از ط باشد)

افزایش انرژی = ازدیاد طول = حرکت نابجایی

تغییر شکل نابجایی تا یک حدی ($R = \frac{l}{2}$) می تواند برگردد [البته با حذف نیرو] و این دلیل کشش خطی

نابجایی است. پس تا $R = \frac{l}{2}$ ، تغییر شکل نابجایی الاستیک است.

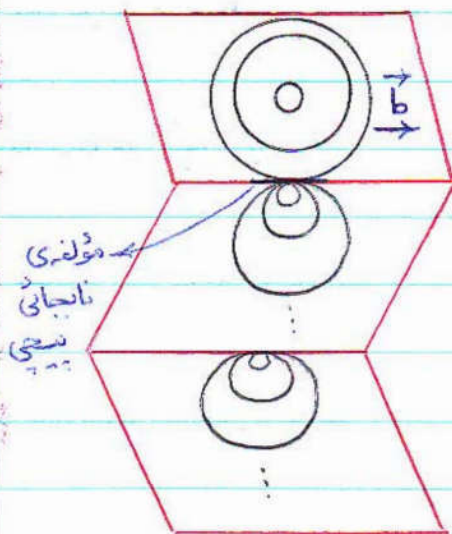
گفته شد که نابجائی پله ای روی صفحه لغزش منحصر بفردی می تواند حرکت کند ولی نابجائی پیچی

بینهایت سطح لغزش دارد و می تواند این صفحات را تغییر دهد . در سیستم h.c.p ، نابجائی پیچی

ذبی تواند سطح لغزش خود را عوض کند زیرا این صفحات {0001} موازی هستند . اما در f.c.c

صفحات {111} که صفحات لغزش هستند باهم تلاقی دارند ، نابجائی پیچی می تواند صفحه

لغزش خود را تغییر دهد . [لغزش تقاطعی]

تذکره . لغزش تقاطعی منحصر به نابجائی پیچی است .

در شکل ، نابجائی در محل تقاطع صفحات لغزش دارای

مؤلفه پیچی است . ← صفحه لغزش خود را عوض می کند .

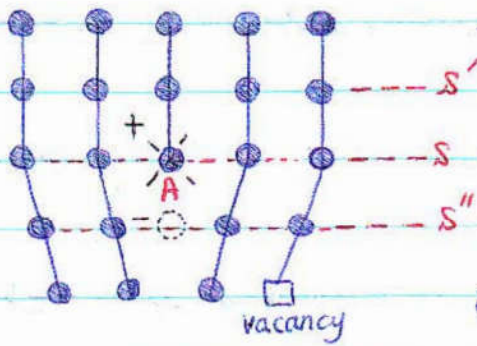
[در اثر اعمال نیرو ، حلقه های نابجائی بزرگ می شود]

نابجائی پله ای ذبی تواند سطح لغزش خود را عوض کند زیرا تغییر سطح لغزش نیاز به انرژی دارد .

صعود نابجائی : [مختص به نابجائی پله ای است]

عبارتست از حرکت نابجائی پله ای عمود بر سطح لغزش خودش . ازین کل اتم های موجود در خط

نابجائی ، فقط اتم A را در نظر می گیریم .

اگر به هر دلیلی اتم A برداشته شود، سطح لغزش از

که به S' تغییر می کند. این صعود را مثبت می نامند.

اگر به هر دلیلی، یک اتم زیر اتم A اضافه شود، سطح

لغزش از S'' به S' تغییر می کند. این صعود، صعود منفی نام دارد. بنا بر این در مورد صعود، یک اتم

به یک قسمت از این نیم صفحه اضافه یا کم می شود.

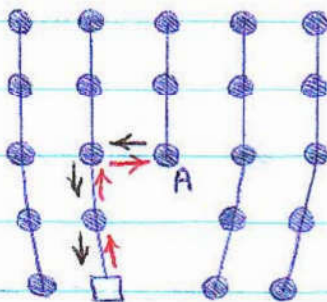
مکانیزم صعود مثبت:

یعنی اتم A برداشته شود. دو مکانیزم راهی توان در نظر گرفت که جای اتم A خالی شود:

1- نفوذ vacancy ها به طرف خط نابجائی و جذب آن ها روی خط نابجائی.

2- تشکیل یک اتم بین نشین (اتم A) زیر خط نابجائی و حرکت آن در داخل بلور (نفوذ).

مورد 1- یک vacancy در داخل شبکه می تواند حرکت کند. اگر یک vacancy جای اتم A بنشیند

جای A خالی می شود.

مورد 2- زیر اتم A، منطقه ی بازی وجود دارد. (انبساط یافته)

اگر اتم A به سمت این منطقه حرکت کند و بین اتم های این

منطقه بصورت بین نشین قرار گیرد و به همین ترتیب حرکت کند جای اتم A حالی می شود اما این

مکانیزم نمی تواند بصورت گیرد زیرا تشکیل فضای بین نشین از اتم های هم نوع شبکه عملاً بصورت نمی گیرد

(در شرایط عاری) زیرا انرژی زیادی می خواهد.

مکانیزم صعود منفی:

مانند مورد قبلی دو مکانیزم دارد که یکی از آنها عملی نیست:

1- یک اتم بصورت بین نشین حای دیگر از شبکه وجود دارد و این اتم به سمت فضای زیر خط ناچجائی

یا زیر اتم A حرکت می کند و بدین ترتیب صعود منفی ایجاد می شود. این مکانیزم از لحاظ هندسی

منطقی است ولی از لحاظ فیزیکی این مکانیزم عملی نیست.

2- منطقه ی زیر اتم A منبسط شده است و یک Vacancy می تواند تشکیل شود و این vacancy

حرکت کند و جای خود را با دیگر اتم ها عوض کند. (در این صورت یک اتم زیر اتم A حرار می گیرد. ایجاد

Vacancy نیاز به انرژی دارد.

بطور کلی مکانیزم صعود ناچجائی نیاز به انرژی دارد و معمولاً در دمای بالا انجام می شود. هم چنین

صعود ناچجائی وابسته به vacancy و حرکات آن است.

مکانیزم حرکت Vacancy ، نفوذ است البته در جهت برقراری حالت تعادل.

گفته شد که صعود منفی [ایجاد Vacancy ← افزایش دانسیته] و صعود

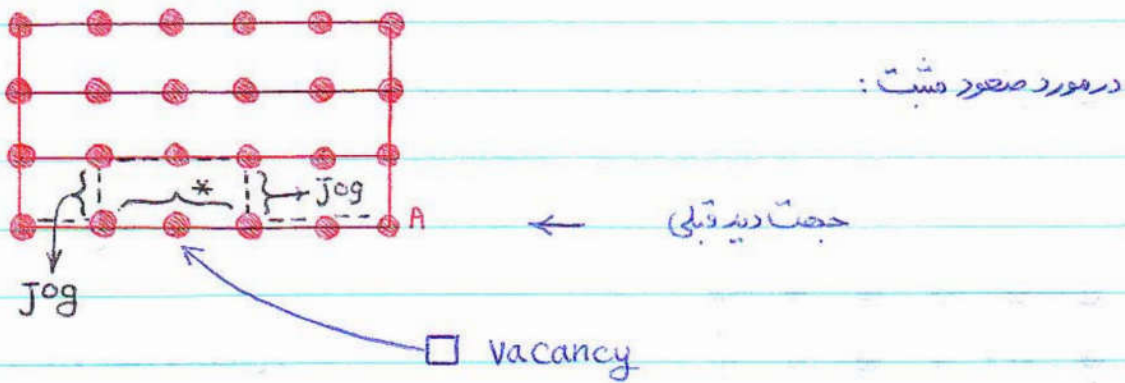
مثبت [جذب Vacancy ← کاهش دانسیته] نابجائی مربوط به جای خالی

یا Vacancy ها می باشد. یا عبارتی با Vacancy کنترل می شود.

نکته خیلی مهم: در شرایطی که تعداد Vacancy ها بیش از حالت تعادل است، صعود مثبت

نابجائی اولویت دارد نسبت به صعود منفی نابجائی.

حال کل خط نابجائی را در نظر می گیریم:

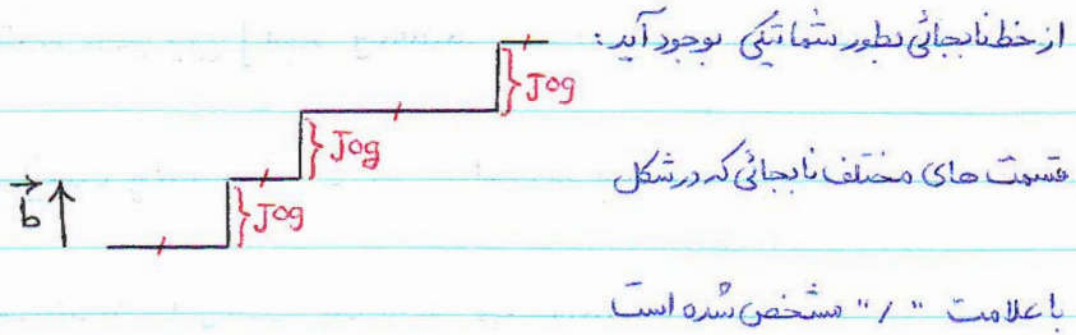

با آمدن Vacancy های اتم مشخص ، قسمت * حذف شده از شبکه و خط نابجائی بصورت

دره می آید. عبارتی در خط نابجائی، یله ایجاد می شود یا شکسته می شود. هم چنین ملاحظه

می شود، یک قسمت از خط نابجائی صعود کرده است. Vacancy دوم ممکن است هر جایی

قرار گیرد ولی اگر قرار بگیرد، خط نابجائی در آن قسمت صعودی کند. و به همین ترتیب تا شکل زیر

$$U_c = U_z + U_v + U_m$$

Uz : انرژی تولید jog   Uv : انرژی ایجاد vacancy

Um : انرژی برای حرکت vacancy

علت وجود U_v در رابطه به این دلیل است که وجود vacancy ها خود یک انرژی دارد.

ابتدا و انتهای خط نابجائی روی سطح است و برای آن ها صعود معنی ندارد.

تذکره: Jog همیشه روی خط نابجائی وجود دارد. بعبارتی قبل از صعود نابجائی، Jog ها روی

خط نابجائی از قبل وجود داشته در نتیجه از زلا در برابر U_v و U_m می توان صرف نظر کرد.

$$\rightarrow U_c = U_v + U_m$$

تذکره: Jog در برخورد نابجائی ها نیز ممکن است بوجود آید.

تذکره مهم: وجود Jog $\equiv$ از زیاد طول.

85.12.6

خواص الاستیک (کشسان) نابجائی ها:

گفته شد که نابجائی در اطراف خود میدان کرنش الاستیک ایجاد می کند. بنابراین در این منطقه

میدان تنش نیز وجود دارد. این میدان الاستیک است یعنی با حذف نیرو یا تنش اعمالی، این

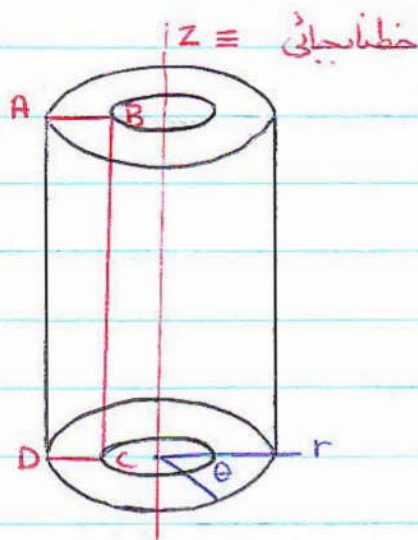
میدان نیز حذف می شود. سوال این است که:

افزایش انرژی سیستم (جذب انرژی) در اثر وجود میدان تنش چقدر است؟

برخط نابجائی (تویج نیرو ممکن است وارد شود: 1 - تنش اعمالی 2 - از نابجائی های دیگر

مقدار این نیرو چگونه است؟

بدست آوردن میدان تنش و کرنش:

برای نابجائی پیچی:

اعوجاج کشسان در اطراف یک نابجائی مستقیم

با طول نامحدود در آن می توان نویسنده استوانه ای

از ماده ی کشسان نشان داد.

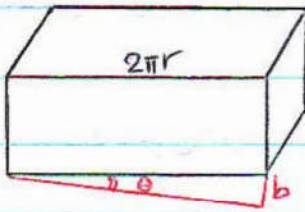
اگر استوانه را باز کنیم به یک مستطیل خواهیم رسید. (؟) استوانه روی صفحه ABCD

برش خورده و در جهت z می لغزانیم. (شکل صفحه ۱۰ کتاب) اگر یک مدار بسته حول

محور z در نظر بگیریم، در هر دور چرخش با اندازه ی b پایش یا بانا می رویم.

$$\epsilon_{\theta z} = \frac{b}{2\pi r}$$

$$\epsilon_r = \epsilon_{\theta} = \epsilon_z = \epsilon_{\theta r} = \epsilon_{rz} = 0$$

$$\tan \theta = \frac{b}{2\pi r} = \theta = \gamma \quad \text{در نیروی برشی}$$

$$\Rightarrow \sigma_{\theta z} = \frac{Gb}{2\pi r} = \tau_{\theta z}$$

$$\sigma_{xz} = \sigma_{zx} = -\frac{Gb}{2\pi} \frac{y}{x^2 + y^2} \quad \text{در مختصات کارتزین:}$$

$$\sigma_{yz} = \sigma_{zy} = \frac{Gb}{2\pi} \frac{x}{x^2 + y^2}$$

$$\sigma_{zx} = \sigma_{yy} = \sigma_{zz} = \sigma_{xy} = \sigma_{yx} = 0$$

در مورد نایجائی پله ای:

$$\sigma_{xx} = \sigma_x = -Dy \frac{3x^2 + y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

$$\sigma_{yy} = \sigma_y = Dy \frac{x^2 - y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

$$\sigma_{xy} = \tau_{xy} = Dx \frac{x^2 - y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

$$\sigma_z = \nu (\sigma_x + \sigma_y)$$

$$\sigma_{xz} = \sigma_{zx} = \sigma_{yz} = \sigma_{zy} = 0$$

$$D = \frac{Gb}{2\pi(1-\nu)}$$

برای نایجائی پله ای، همان استوانه را در نظر می‌گیریم و خط نایجائی بطول بینهایت را منطبق بر z گرفته

و بردار برگردن روی محور x (افقی) است. سطح لغزش درین ترتیب، سطح xz است.

جهت برش دادن نیز در جهت r است. (لغزش بعد از بریدن در جهت r می‌باشد)

از روابط بالا مشخص می‌شود که اگر $r \rightarrow 0$ ، تنش به بینهایت میل می‌کند. یعنی در نزدیکی

خط نابجائی تنش بی نهایت می شود اما تنش بی نهایت در بلور معنی ندارد. بنابراین در منطقی خیلی

نزدیک به خط نابجائی این معادلات درست نمی باشد. بجای آن برای مقادیر $r > r_0$ معادلات فوق

جواب درست می دهد. معادلات فوق برای محیط های ماری پیوسته نوشته شده است یعنی دور

از خط نابجائی. [این مسئله از فرض های اولیه بوده است] در نزدیکی خط نابجائی که محیط پیوسته

نیست باید اتم به اتم بررسی شود که ممکن نمی باشد. در نتیجه قانونی در بازه $r < r_0$ وجود ندارد.

اثری را نیز باید در بازه $r > r_0$ محاسبه نمود. (منطقی $r < r_0$: core of dislocation)

اثری الاستیک نابجائی :

۱- نابجائی پیچ :

$$\frac{E}{\nu} = \int \frac{1}{2} \sigma d\epsilon \quad (\text{چگالی اثری}) \quad \text{در محدوده الاستیک} :$$

$$\int dE = \frac{1}{2} \int \tau \gamma dV \quad dV = 2\pi r dr \ell \quad \text{استوانه} :$$

$$E\ell = \int_{r_0}^{r_1} \frac{1}{2} \tau \gamma 2\pi r dr \ell \quad \gamma = \frac{b}{2\pi r}$$

$$\Rightarrow E\ell = \frac{1}{2} \int_{r_0}^{r_1} b \tau dr \ell \quad \ell = 1 \quad \text{اثری بر واحد طول} :$$

$$\Rightarrow E\ell = \frac{1}{2} \int_{r_0}^{r_1} b \tau dr \quad \text{اثری بر واحد طول نابجائی پیچ} :$$

$$E_{el} = \frac{1}{2} \int_{r_0}^{r_1} \frac{Gb^2}{2\pi r} dr = \frac{Gb^2}{4\pi} \int_{r_0}^{r_1} \frac{dr}{r} = \frac{Gb^2}{4\pi} \ln \frac{r_1}{r_0}$$

r_0 : ضریبی از b در نظر می‌گیرند بطوریکه نزدیک b باشد. ($r_0 = b$ or $5b$)

r_1 : ممکن است تا انتهای بلور نیز برود درحالتیکه یک نابجائی داریم.

وقتی که چندین نابجائی داریم، r_1 متوسط فاصله است. (فاصله متوسط نابجائی‌ها)

E_{cor} نیز باید اضافه شود که حدود چند الکترون ولت (eV) است.

۲- نابجائی پله‌ای:

$$E_{el} = \frac{1}{2} \int \tau b dr \quad \tau_{r\theta} = \frac{Gb}{2\pi(1-\nu)} \frac{\cos\theta}{r}$$

* در مورد نابجائی پیچی $\tau_{z\theta} = \frac{Gb}{2\pi r}$ که دیگر به θ وابسته نیست (برخلاف نابجائی

پله‌ای) و این مربوط می‌شود به این مسئله که نابجائی پله‌ای صفحه لغزش مشخصی ندارد.

$$E_{el}(\text{edge}) = \frac{1}{2} \int_{r_0}^{r_1} \frac{Gb}{2\pi(1-\nu)} b \frac{\cos\theta}{r} dr$$

Zr : سطح لغزش برای $\theta = 0$.

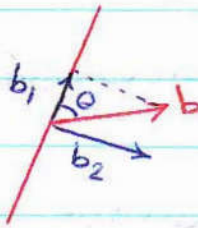
$$\Rightarrow E_{el}(\text{edge}) = \frac{1}{4} \frac{Gb^2}{\pi(1-\nu)} \ln \frac{r_1}{r_0}$$

چون $\nu < 1$ در نتیجه: $\ll = 1 - \nu < 1$

علت اینکه انرژی نایجائی پله ای بیشتر از نایجائی پیچی است این است که: نایجائی پیچی

راحت تر بوجود می آید و تحرک بیشتری دارد.

۳- نایجائی مختلط:

در واقع یک مؤلفه ی پیچی و یک مؤلفه ی پله ای دارد:

$$E_{el}(\text{mixed}) = E_{el}(\text{screw}) + E_{el}(\text{edge})$$

$$= \frac{Gb^2}{4\pi(1-\nu)} (1 - \nu \cos^2 \theta) \ln \frac{r_1}{r_0}$$

$$E_{el} = \alpha G b^2$$

نتیجه:

α : ضریب
 b : بردار برگرس
 G : ضریب الاستیسیته ی برشی

$$\Rightarrow E_{el} \propto b^2$$

از این نتیجه قانون فرانک بوجود می آید که بر اساس تجزیه و ترکیب نایجائی هاست. چنانچه

این تجزیه و ترکیب در جهت کاهش انرژی باشد، انجام خواهد شد. منای کار، بردار برگرس است.

$$b \rightarrow b_1 + b_2$$

مثلاً:

اگر $b_1^2 + b_2^2 > b^2$ باشد، چون انرژی افزایش یافته است، تجزیه رخ نمی دهد ولی ترکیب می شود.

مثال 1. در سیستم F.C.C :

$$\frac{a}{2} [110] \rightarrow \frac{a}{6} [121] + \frac{a}{6} [2\bar{1}\bar{1}]$$

b_1 b_2 b_3

$$b_1: \frac{a^2}{4} (1^2 + 1^2 + 0^2) = \frac{a^2}{2} \quad b_2: \frac{a^2}{36} [1+4+1] = \frac{a^2}{6} \quad b_3: \frac{a^2}{36}$$

$$\Rightarrow b_1^2 = \frac{a^2}{2} > b_2^2 + b_3^2 = \frac{a^2}{3}$$

بنابراین تجزیه انجام خواهد شد. زیرا اثری کاهش یافته است. از لحاظ برابری نیز این

تجزیه صورت می گیرد: مولفه اول: $\frac{a}{2} = \frac{a}{6} + \frac{2a}{6}$

مثال 2. در سیستم B.C.C :

$$\frac{a}{2} [111] \rightarrow \frac{a}{6} [111] + \frac{a}{3} [111]$$

b_1 b_2 b_3

تذکر. بردار برگرس باید بین دو آنم باشد. در مورد $\frac{a}{6} [111]$ ، در صفحه (112) بین دو آنم باشد.

$$b_1: \frac{a^2}{4} [1^2 + 1^2 + 1^2] = \frac{3}{4} a^2 \quad b_2: \frac{a^2}{36} [1^2 + 1^2 + 1^2] = \frac{a^2}{12}$$

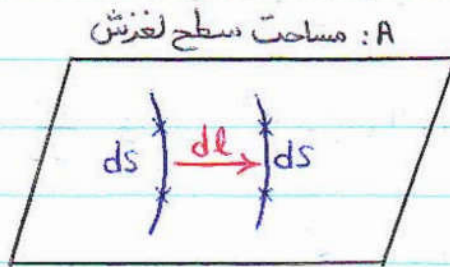
$$b_3: \frac{a^2}{9} [1^2 + 1^2 + 1^2] = \frac{a^2}{3} \Rightarrow b_1^2 > b_2^2 + b_3^2$$

تجزیه صورت می گیرد.

تذکر. خود بردارهای برگرس b_2 و b_3 نیز باید بین دو نقطه ماری باشد. ممکن است در صفحات

دیگر این اتفاق رخ دهد.

نیروی وارد بر خط نابجائی در تنش اعمالی:

فرض: همان نابجائی ds تحت تنش اعمالی τ

باندازهی dl حرکت کرده است:

اگر ds کل صفحه A را جارو کند، نابجائی دو صفحه نسبت به هم باندازهی b است.

$$\tau A = \text{نیروی روی سطح لغزش} \Rightarrow$$

$$\text{جانبجائی} = \frac{ds \, dl}{A} \cdot b \quad (\text{علت ؟})$$

اگر ds کل صفحهی A را جارو کند، دو صفحه نسبت به هم باندازهی b می لغزند.

اگر ds باندازهی dA حرکت کند، دو صفحه باندازهی کسری از b نسبت به هم خواهند

$$A \leftrightarrow b \quad \Rightarrow x = \frac{dA}{A} b \quad dA = ds \times dl \quad \text{لغزید.}$$

$$dA \leftrightarrow x \quad \frac{b}{\downarrow} \quad \frac{dl}{\downarrow}$$

سطح لغزش (A) - - - - - $\perp$ - - - - - (ds: عمود بر صفحه است)

$$\Rightarrow W = \tau A \frac{dl \, ds}{A} b = \tau \, ds \, dl \, b$$

$$\Rightarrow F = \frac{\tau \, ds \, dl \, b}{ds} = \tau \, dl \, b \quad \text{انرژی وارد بر واحد طول : خط نابجائی}$$

از لحاظ دینامیکی نیز صحیح است: $f = \tau b$ نیروی وارد بر واحد طول $\Rightarrow$

جهت این نیرو عمود بر خط نابجائی است زیرا حرکت نابجائی در جهت عمود بر خط نابجائی است.

کشش خطی نابجائی:

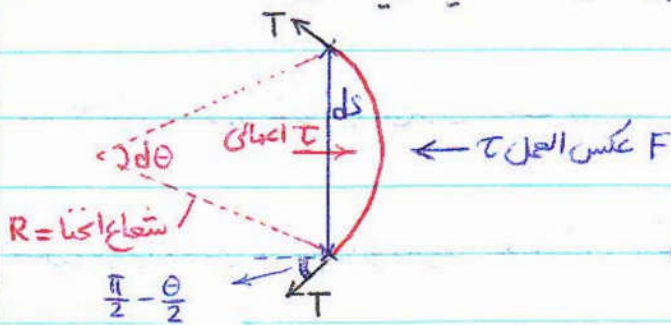
یک خط نابجائی در نظر می‌گیریم. انرژی الاستیک بر واحد طول آن $\propto Gb^2$ است. اگر دو

انتهای خط نابجائی بسته نباشد، آنقدر طول آن کاهش می‌یابد تا اینکه از بین برود. زیرا وجود

نابجائی، انرژی را افزایش می‌دهد. اگر در اثر اعمال تنش، طول نابجائی زیاد شود، نیروی در

جهت عکس تنش اعمالی به نابجائی وارد می‌شود تا طول آن را $\min$ کند. مانند کشش سطحی

مایعات. بجای آن: عکس العمل در برابر افزایش طول و یا افزایش انرژی.

τb : نیروی وارد بر واحد طول نابجائی

نیروی وارد بر طول ds : $\tau b ds$

دو نیروی T تمایل دارند که طول زیاد شده‌ی نابجائی را کم کند:

$$\sum F_x = 0 \Rightarrow 2T \frac{d\theta}{2} = \tau b ds = \tau b R d\theta$$

$$\Rightarrow T = \tau \cdot b \cdot R \quad \Rightarrow R = \frac{T}{\tau b}$$

اما T مشخص نیست. T را تعریف می‌کنیم: $T = \alpha G b^2$

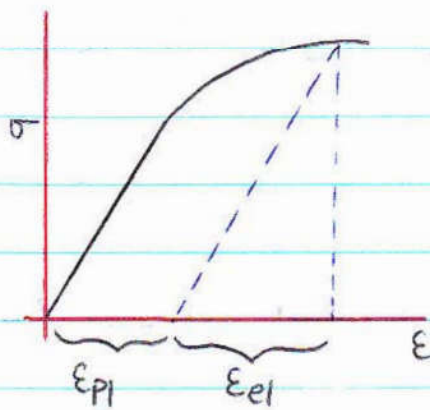
یعنی: افزایش انرژی بازاری افزایش واحد طول [انرژی بر واحد طول = نیرو]

افزایش طول نابجائی ← افزایش انرژی ← بر واحد طول ← کشش خطی

$$\Rightarrow R = \frac{\alpha G b}{\tau}$$

با حذف تنش اعمالی، T موجب می‌شود که این تغییر طول نابجائی به حالت اول برگردد. این

حالت الاستیک است. اگر از حد الاستیک بگذریم، میزان مربوط به الاستیک برگشته و تغییر طول

پلاستیک باقی می‌ماند. (به شرط حذف تنش اعمالی)

حد الاستیک را از روابط ریاضی نمی‌توان بدست آورد اما

بطور تقریبی، وقتی به نیم‌دایره رسید، حد الاستیک است.

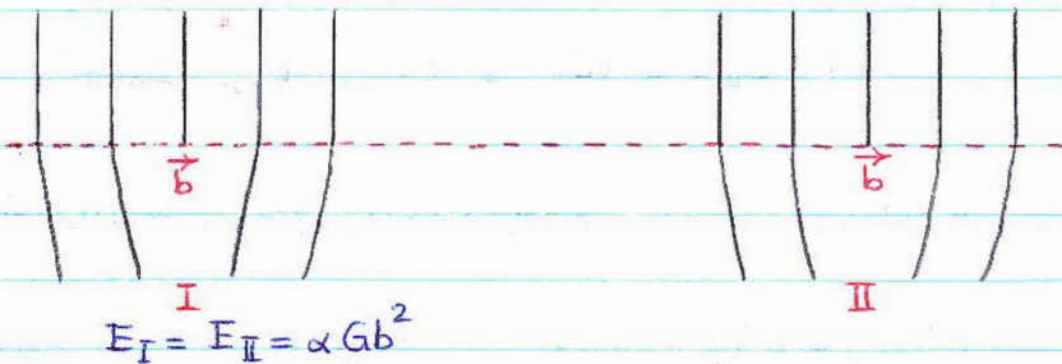
در این منحنی، در واقع علت اینکه ϵ_{el} داریم (مقدار تغییر طولی) که با حذف نیروی اعمالی

برمی‌گردد) به همان کشش خطی نابجائی مربوط می‌باشد.

نیرو بین دونا بجائی :

چرا این دونا بجائی نیرو وجود دارد؟

حالت اول . دونا بجائی با وضعیت زیر را در نظر می گیریم . این دونا بجائی خیلی از هم دور هستند .

$$\Rightarrow E_{total} = E_{sys} = 2\alpha G b^2$$

اگر قرار باشد دونا بجائی به هم نزدیک شوند تا اینکه به هم برسند در نتیجه یک دونا بجائی خواهیم داشت با بردار برگرس $2b$. در این حالت انرژی سیستم برابر است با :

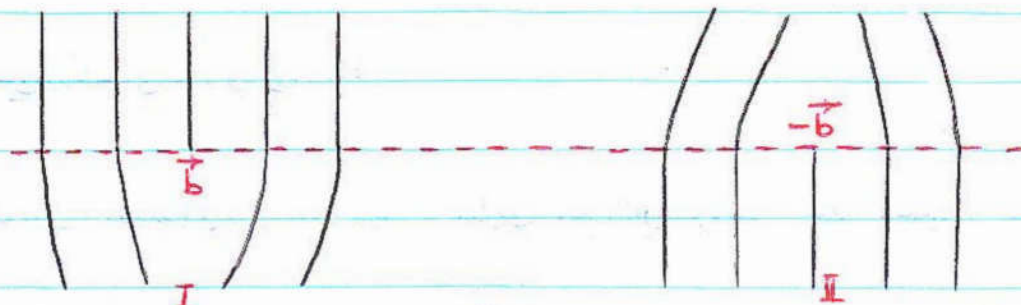
$$E_{total}^* = E_{sys}^* = 4\alpha G b^2$$

چون انرژی سیستم زیاد شده است (دو برابر) در نتیجه این اتفاق نمی افتد و این دونا بجائی یکدیگر

رادفع می کنند .

حالت دوم : دونا بجائی با وضعیت زیر در نظر می گیریم و با فرض نزدیک شدنشان به هم ، انرژی

آن‌ها را با هم مقایسه می‌کنیم:

$$E_I = E_{II} = \alpha G b^2 \Rightarrow E_{total} = E_{sys.} = 2\alpha G b^2$$

اگر این دو نابجائی به هم نزدیک شوند، عیب خطی از بین می‌رود و شبکه اتمی کامل می‌شود.

$$E_{total}^* = E_{sys.}^* = 0 \quad \text{و چون } b=0 \text{ است در نتیجه:}$$

یعنی انرژی سیستم کاهش یافته است. بنابراین، این دو نابجائی همدیگر را جذب می‌کنند.

در نتیجه، نیروی جاذبه و دافعه بین دو نابجائی وجود دارد. عبارتی بین دو میدان تنش استراتی

بر روی هم ایجاد می‌شود.

یک نابجائی با طول بینهایت و منطبق بر محور z در نظریه گیریم؛ نیرو بصورت زیر می‌شود:

$$F = -(\underbrace{\sigma_{xy} b_x + \sigma_{yz} b_z}_{\text{تابع نیرو بر واحد طول}}) \hat{i} + (\sigma_{xx} b_x + \sigma_{xz} b_z) \hat{j}$$

میدان تنش استراتی مؤلفه دارد: $\sigma_{xx}, \sigma_{yy}, \sigma_{zz}, \sigma_{xy}, \sigma_{xz}, \sigma_{yz}$

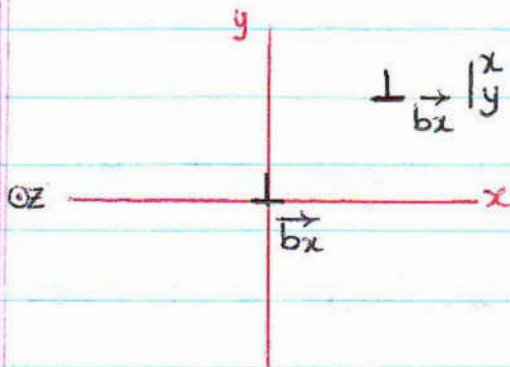
چون خط نابجائی در جهت z طول بینهایت دارد در نتیجه تغییر طول در جهت z برای آن معصا ندارد و F در این جهت مؤلفه‌ای ندارد.

اما برای نیرو بین دو نابجائی :

یکی از نابجائی‌ها را منبع تنش در نظر می‌گیریم و دیگری را نسبت به آن می‌سنجیم. خط نابجائی

را بر محور z در نظر می‌گیریم.

نیروی بین دو نابجائی پله ای :

این دو نابجائی پله ای موازی هم هستند و برادر

برگرس های موازی دارند. $\equiv$ ساده ترین حالت.

نابجائی پله ای در اطراف خودش میدان تنش اعمال می‌کند:

$$\sigma_{xx} = \sigma_x = -\frac{Gb}{2\pi(1-\nu)} y \frac{3x^2 + y^2}{(x^2 + y^2)^2} \quad \sigma_{zz} = \sigma_z = \nu(\sigma_x + \sigma_y)$$

$$\sigma_{yy} = \sigma_y = \frac{Gb}{2\pi(1-\nu)} x \frac{x^2 - y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

$$\sigma_{xy} = \tau_{xy} = \frac{Gb}{2\pi(1-\nu)} \frac{x^2 - y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

چون برادر برگرس فقط در راستای x مؤلفه دارد، در رابطه‌ی صفحه قبل $b_z = 0$ است.

$$F_x = -(\sigma_{xy} b_x) \hat{i} = -\frac{Gb^2}{2\pi(1-\nu)} x \frac{x^2 - y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

$$F_y = (\sigma_{xx} b_x) \hat{j} = -\frac{Gb^2}{2\pi(1-\nu)} y \frac{3x^2 + y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

سطح لغزش $\equiv$ صفحه Zx . (خط نابجائی در جهت Z و بردار برگرس در جهت x)

F_y : عمود بر سطح لغزش $\leftarrow$ به صعود نابجائی کمک می کند.

F_x : روی سطح لغزش $\leftarrow$ به لغزش نابجائی کمک می کند.

$$F_x = - \frac{Gb^2}{2\pi(1-\nu)} \times \frac{x^2 - y^2}{(x^2 + y^2)^2} \quad *$$

اگر در کل ، علامت نیرو منفی شد ، نیرو دافعه و اگر مثبت شد نیرو از نوع جاذبه است .

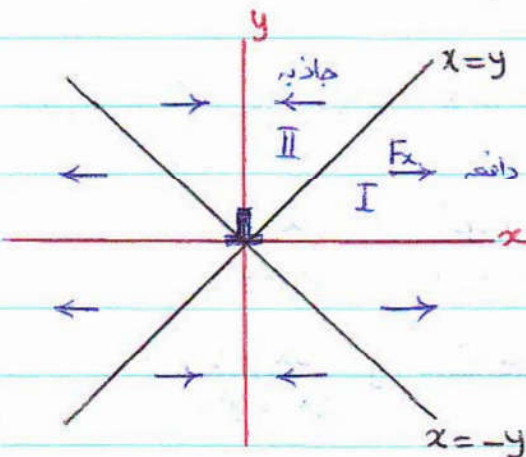
علامت F_x به سه عامل بستگی دارد : $x^2 - y^2$ و x ، b^2 .

اگر یکی از بردار برگرس ها $+b$ و دیگری $-b$ باشد : $b^2 \equiv (-b)(b) = -b^2$ یعنی

b^2 منفی خواهد شد . حالات دیگر : $(b)(b) = b^2$ ، $(-b)(-b) = b^2$

تقابل $\rightarrow F_x = 0 \Rightarrow x = y$ or $x = 0$

فرض : $x > 0$ ، $b^2 > 0$ (دو نابجائی همنام) پس : $x < y : F_-$ ، $x > y : F_+$

اگر علامت منفی (در رابطه y) * را در نظر بگیریم :

در این حالت اگر در مناطق دافعه (I) باشیم دو

نابجائی تابینهایت از هم دور می شوند و اگر در

مناطق جاذبه باشیم (II) دواجائی همگیر را جذب می کنند و نایجائی دوم (عبارت منبج تنش)

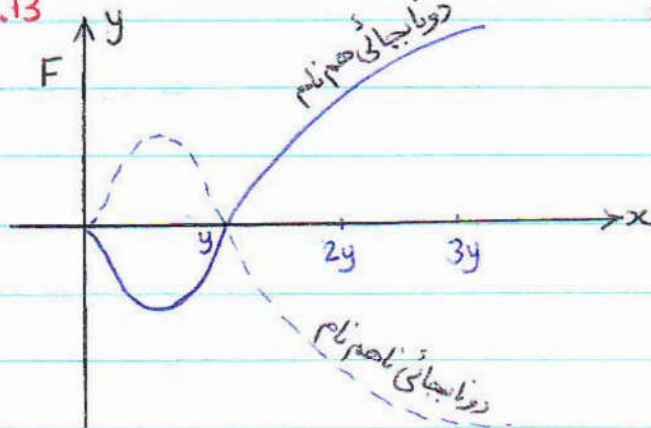
آنقدر جذب منبج شده تا به محور y برسد و به تعادل نیز برسد.

در همین حالت اگر دواجائی ناهمبام باشند ($b^2 < c$ شود) آنگاه در صفحه $x-y$

مشاهده می شود که تعادل تنها در خطوط $|x|=y$ برقرار می شود. یعنی در زاویه 45° .

یعنی یکسری آرایش نایجائی در این جهت بوجود می آید که اساس مرزدانی فرعی را تشکیل می دهد.

12.13

رسم نمودار F بر حسب x و y :

نایجائی در شبکه $F.C.C$:

کوچکترین بردار برگرس در $f.c.c$ ، $\langle 110 \rangle$ است. که کمترین انرژی را داشته و

متداول ترین نایجائی در این سیستم است که می تواند بلغزد. (سیستم لغزش فشرده $\langle 110 \rangle$)

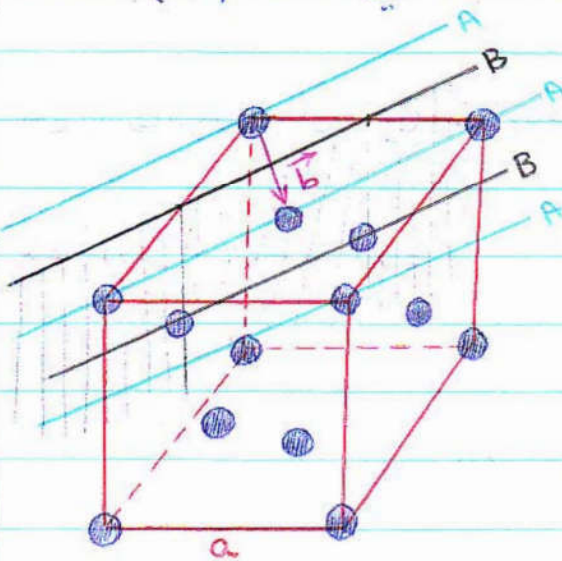
نایجائی پله ای:

اگر بردار برگرس $\langle 110 \rangle$ را در نظر بگیریم، نیم صفحه اضافی و هم چنین دیگر صفحاتی

که بلور را تشکیل می دهند دارای اندیس (110) هستند. ملاحظه می شود که بر دار برگزین فوق
بر این صفحات عمود است.

در کریستالوگرافی داریم که: اگر یک صفحه دارای نقاط ماری باشد، می توان کل بلور را از چین

این صفحات بصورت موازی ایجاد کرد. در Unitcell زیر صفحات {110} موازی نشان

داده شده است:

$$\vec{b} = \frac{a}{2} [110]$$

صفحات سری = از نوع (110) است.

صفحات سری = هم از نوع (110) است و

هر دو سری دارای نقاط ماری هستند، و از تکرار هر دو سری

کل بلور شکل می گیرد. اگر سری اول را A بنامیم، سری دوم B خواهد بود زیرا موقعیت

اتمی یکسانی ندارند. بنابراین کل بلور از چین صفحات (110) بصورت ... ABAB ... ایجاد

می شود. بر دار $\vec{b}$ ، بردار نیست که از رأس مکعب به وسط وجه می آید و بر هر دو سری صفحات

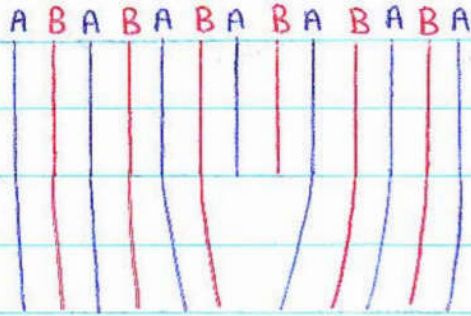
A و B نیز عمود است چون اندیس های یکسانی دارند. (110) صفحه قطر ضری مکعب است

و صفحه (111) صفحه قطر اصلی مکعب.

برای تشکیل نابجائی از نوع $\langle 110 \rangle$ باید دو نیم صفحه داشت. یکی از نوع A و دیگری از نوع B.

و چون دو نابجائی نمی توانند کنار هم باقی بمانند، از هم دور می شوند.

تذکر. واضح است که اتم های سطح A،

با اتم های سطح B در یک صفحه نیستند.

دور شدن این دو نابجائی به معنی تغییر شد نشان نیز می باشد:

$$\frac{a}{2} [110] \rightarrow \frac{a}{6} [121] + \frac{a}{6} [2\bar{1}\bar{1}]$$

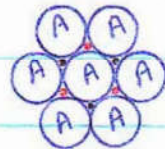
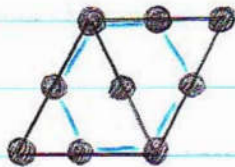
$\alpha^2/2$ $\alpha^2/3$

هر سه ی این نابجائی ها در صفحه ی (111) هستند. برین معنی که یکس بر دار روی صفحه (111)

و سه دیگر روی لایه ی (111) بعدی است. بعبارت دیگر، این بردارها بین دو صفحه از نوع

(111) واقع شده اند. شبکه ی FCC از چین ABCABC... صفحات (111) ایجاد می شود.

یا A-A، یا B-B، یا C-C است.

B .
C .

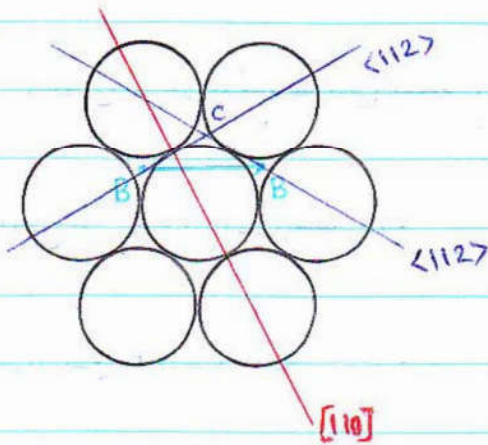
$$\vec{BB} \Rightarrow \vec{BC} + \vec{CB}$$

$$\vec{BB} = \frac{a}{2} \langle 110 \rangle$$

$$\vec{BC} = \frac{a}{6} \langle 121 \rangle$$

$$\vec{CB} = \frac{a}{6} \langle 2\bar{1}\bar{1} \rangle$$

وضعت بردارهای $[110]$ و $[112]$ در شکل زیر نشان داده شده است.

$$\vec{BB} = \frac{a}{2} \langle 110 \rangle$$

بردارهایی که از وسط سه اتم می‌گذرند

$[111]$ بوده و بردارهایی که از وسط دو

اتم و دو جای خالی گذشته اند، $[112]$ هستند. از شکل هم دیده می‌شود که:

$$\vec{BB} = \vec{BC} + \vec{CB}$$

جابجایی های $\vec{BC}$ و $\vec{CB}$ با اندیس های $\frac{a}{6} [121]$ و $\frac{a}{6} [21\bar{1}]$ ، دو نابجایی

جزئی هستند که در ادامه به آنها توضیح می‌دهیم.

در حرکت نابجایی، اگر اتم به همان مکان اصلی خود برود نابجایی اصلی است ولی اگر این طور نشود،

نابجایی جزئی است به نام نابجایی شوکلای shocklay.

مثلاً اتم B اول باید به موقعیت C رفته و بعد دوباره به B برود ($\vec{BB}$) در نتیجه، اتم B جای

اتم C را گرفته است. در غیر این صورت اتم B برای اینکه بجواید به مکان مشابه B برود باید

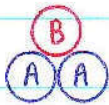
از روی اتم A رد شود که این کار صورت نمی‌گیرد زیرا مسیر راحت تر و با انرژی کمتر این است که اول به

C برود و بعد به B و C نیز در ولایتی (111) بصورت پشت سرهم قرار دارند. اتم B برای رسیدن به C بصورت زیگزاگ حرکت می کند.

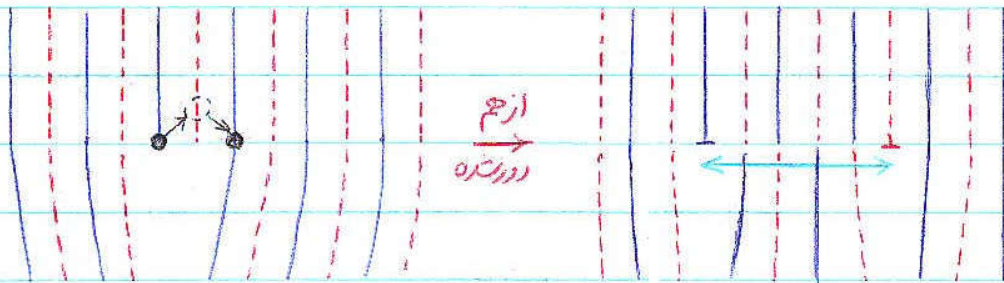
در نتیجه نابجایی $\langle 110 \rangle$ همیشه تجزیه شده و رونابجایی جزئی نیز با هم حرکت می کنند. به

همین دلیل است که صفحات (111) روی هم نهی لغزند زیرا برای لغزیدن باید از هم باز شده یا

فاصله بگیرند و این اتفاق رخ نمی دهد و لغزش از لایه لای اتم ها صورت می گیرد.

رفتن اتم B از C، از وسط A اتفاق می افتد:

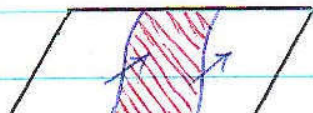

بین رونابجایی فوق، صفحات روبروی هم با یکدیگر فرق می کنند هم چنین در یک صفحه هم

نیستند. در نتیجه می توان حد فاصل این رونابجایی جزئی یک صفحه ای در نظر گرفت به نام سطح

خطای چیده شدن. این عیب یک عیب سطحی است. در واقع ادامه ای اتم های A، اتم های

B قرار گرفته است. یکی از نابجایی ها عیب را بوجود می آورد و دیگری آنرا رفع می کند. بنابراین

بین رونابجایی شکله، سطح خطای چیده شدن وجود دارد.

$$\frac{a}{2} [110] \rightarrow \frac{a}{6} [211] + \frac{a}{6} [12\bar{1}]$$

سطح خطای چیده شدن

ایجاد شدن این سطح خود نیاز به انرژی دارد (انرژی سطحی) ولی از طرف دیگر موجب کاهش

انرژی سیستم نیز می شود. بنابراین:

کاهش انرژی → وجود نیروی دافعه بین دو نابجائی

افزایش انرژی → ایجاد سطح خطای چیده شدن

در نتیجه باید حالت تعادلی وجود داشته باشد. یعنی فاصله تعادلی بین دو نابجائی پس بین

دو نابجائی فاصله ثابتی وجود دارد که در این حالت، انرژی سیستم $\min$ است.

$$F = \frac{G(b_1 \cdot b_2)}{2\pi d}$$

$\uparrow$ ضرب دافعی
 $\downarrow$ فاصله

نیروی بین این دو نابجائی:

انرژی بر واحد سطح خطای چیده شدن: $\gamma = F$

$$\gamma = \frac{G(b_1 \cdot b_2)}{2\pi d} \quad d = \frac{G(b_1 \cdot b_2)}{2\pi \gamma}$$

در مس، γ بزرگتر است از γ در Al. در نتیجه فاصله دو نابجائی شکله در Al بیشتر است.

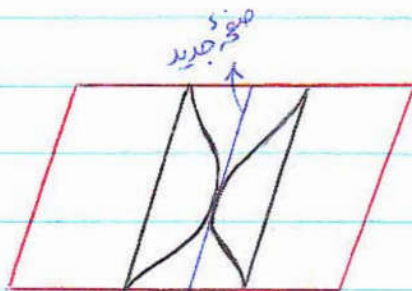
γ بستگی به فشردگی و... دارد.

زوج نابجائی شکله همیشه از نوع پله ای است؛ حتی اگر نابجائی اول پیچی باشد.

بنابر این اگر نابجائی پیچی تجزیه شد دیگر نمی تواند لغزش تقاطعی انجام دهد زیرا نابجائی های جدید پله ای هستند.

شرط اینکه نابجائی های شکله سطح لغزش خود را تغییر دهند این است که ابتدا ترکیب شده و

نابجائی پیچی ایجاد کند و بعد سطح لغزش خود را عوض کند و دوباره تجزیه شود.

این فرایند در کل انرژی را افزایش

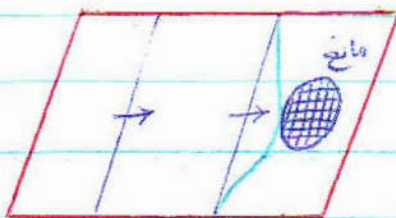
می دهد. اما سؤال اینجاست که

اگر انرژی را زیاد می کند پس چرا این اتفاق می افتد و کی می افتد؟

جواب این است که وقتی نابجائی به مانعی می رسد برای ادامه حرکت خود نیاز دارد که صفحه

لغزش خود را عوض کند. هم چنین وقتی نابجائی به مانعی می رسد ما اجازه نمی دهیم نیروی کششی اعمال

کنیم. در نتیجه افزایش انرژی این فرایند نیز جبران می شود.

در شبکه‌ی F.C.C یک چهاروجهی به نام Thompson تعریف می‌کنند و در این چهاروجهی انواع واکنش‌ها را می‌توان مشاهده کرد.

این چهاروجهی از چهار صفحه‌ی مساوی الاضلاع (صفحات اوکتاهدرال) یا $\{111\}$ تشکیل

می‌شود. هر چهار وجه این چهاروجهی با هم یک از صفحات $\{111\}$ موازی است. چون

اضلاع این مثلث مساوی الاضلاع موازی جهات لغزش ($\langle 110 \rangle$) است در نتیجه مشخصه‌ی

این چهاروجهی این است که:

وجه موازی صفحات لغزش و یال‌ها موازی جهات لغزش است. در نتیجه این چهاروجهی

بیان‌کننده‌ی کلیه‌ی سیستم‌های لغزش در F.C.C است.

اگر از هر رأس عمودی به وجه مقابل رسم کنیم، پای عمود در مرکز ثقل وجه واقع خواهد

شد. پای عمودها را α ، β ، γ و δ می‌نامیم.

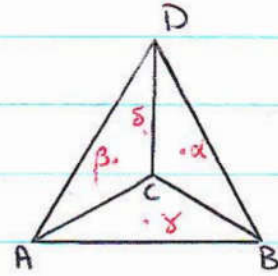
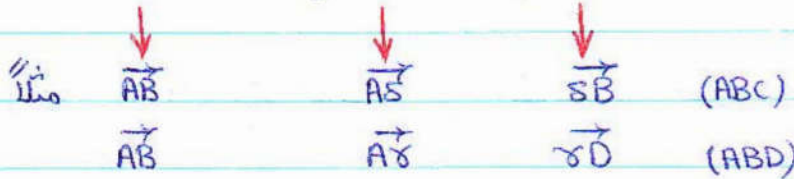
بردار بزرگ‌سی که موازی هر یک از یال‌های AB، BC، BD و ... که 6 تا هستند باشد، یک نابجایی

کامل است. بجای آن هر دو حرف به کار رفته برای بردار آن حروف بزرگ هستند.

هر نابجایی که بردار بزرگ‌سی آن شامل یک حرف بزرگ و یک حرف کوچک باشند ($\vec{A\delta}$) یک نابجایی جزئی است.

بردار برگزین لرزه‌ی ندارد روی این خطوط واقع شود بلکه باید موازی آن باشد.

$$\frac{a}{2} [110] \rightarrow \frac{a}{6} [121] + \frac{a}{6} [2\bar{1}\bar{1}]$$

یعنی اینکه برای $\vec{AB}$ دو گونه تجزیه شدن وجود دارد زیرا $\vec{AB}$ فصل مشترک دو صفحه‌ی ABC و

ABD است. در نتیجه می‌توان واکنش‌ها را پیش‌بینی کرد.

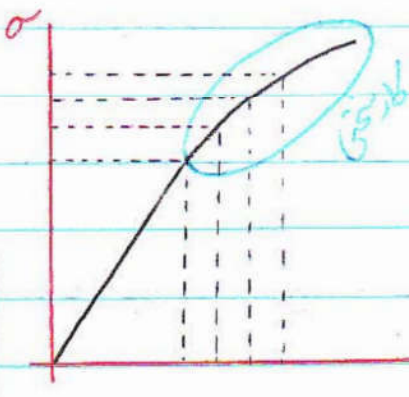
جابجایی جزئی فرانک : (Frank)

این نابجایی از نوع غیرمتحرک است. این گونه نابجایی‌ها نیز مهم می‌باشند زیرا: اگر نابجایی‌های

متحرک در طی لغزش خود که حرکت می‌کنند، به نابجایی‌های غیرمتحرک برسند، این نابجایی‌ها بعنوان

مانع عمل می‌کنند و موجب کارسختی می‌شوند؛ یعنی اینکه، با بیشتر لغزیدن، بازای کرنش‌های

یکسان، تنش بیشتری باید اعمال کرد. عبارت دیگر کارسختی عبارتست از: موافق جلوی حرکت

نابجایی و به دنبال آن، اعمال تنش‌های بعدی بیشتر.

نابجایی فرانک یک نابجایی پله‌ای است. سطح ناقص یا

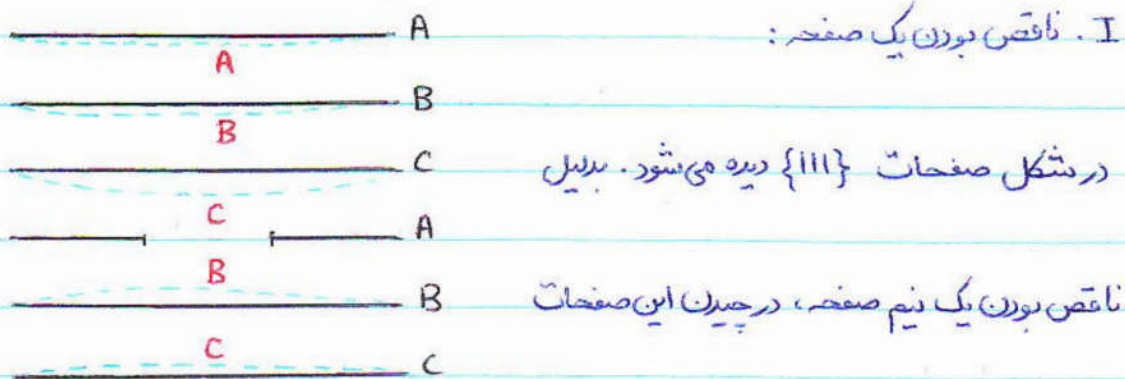
نیم صفحه‌ی اضافی از نوع $\{111\}$ است. در نتیجه بردار

برگرس آن در جهت $\langle 111 \rangle$ است.

از آنجا که تکرار سطح $\{111\}$ در شبکه $f.c.c$ ، $ABCABCA \dots$ است، برادر برگرس این

ناجائی $\langle 111 \rangle$ است. $\left(\frac{1}{3} \text{ قطر مکعب با طول} : \frac{a\sqrt{3}}{3} \right)$

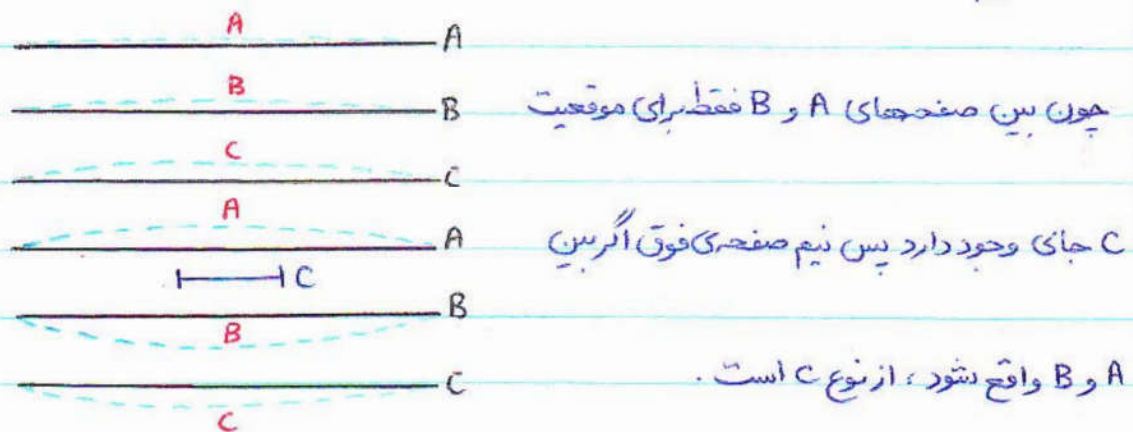
دو حالت برای ایجاد ناجائی فرآنگ وجود دارد:

که باید $ABCABC \dots$ باشد، نقص وجود دارد و بصورت $ABCBCA \dots$ درآمده است.

این ناجائی: ناجائی فرآنگ ساده نام دارد.

II. یک نیم صفحه اضافه شود:

در این مورد هم ترتیب صفحات به جای آنکه ... ABCABC ... شود؛ ... ABCA/C/BCA ... خواهد
 $\begin{matrix} & & C & & \\ & B & / & A & \\ & & & & \end{matrix}$

شد. این نابجائی، نابجائی فرانک دو تایی (dabble frank - DF) نام دارد. بردار برگرس هر

دو نوع نابجائی فرانک $\langle 111 \rangle$ است $\frac{a}{3}$.

بردار برگرس نابجائی فرانک موازی ارتفاع های چهار وجهی Thompson است یعنی:

$$\vec{A}\alpha, \vec{B}\beta, \vec{C}\gamma, \vec{D}\delta$$

بنابراین چهار نوع بردار برگرس نابجائی فرانک وجود دارد.

$$\frac{a}{3} [111] + \frac{a}{6} [11\bar{2}] \rightarrow \frac{a}{2} [110]$$

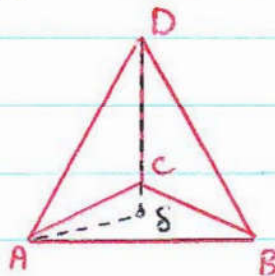
فرانک
یک جزء نابجائی
نابجائی کامل

$$\frac{3a^2}{9} + \frac{6a^2}{36} = \frac{a^2}{2} \rightarrow \frac{a^2}{2}$$

شکله

یعنی هیچ تغییری در انرژی حاصل نمی شود. اما نابجائی کامل فوق بالا فاصله تجزیه می شود به

دو نابجائی جزئی شکله: $\frac{a}{6} [211] + \frac{a}{6} [12\bar{1}]$. یعنی دو نابجائی فرانک و شکله تبدیل می شود

$$\vec{A}\delta + \vec{S}D = \vec{A}D$$

نابجائی فرانک
نابجائی کامل

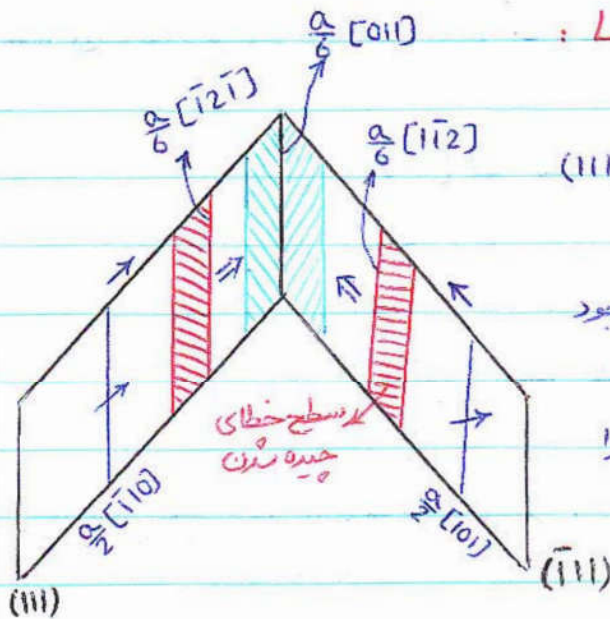
به دو نابجائی دیگر.

برای اینکه دوبجائی فرانک به نابجائی کامل تبدیل نشود، برای هر کدام سه حالت وجود دارد یعنی

بعنوان مثال برای $\vec{C}$ سه حالت $\vec{A}$ ، $\vec{B}$ و $\vec{D}$ وجود دارد تا به یک نابجائی کامل مثل $\vec{CB}$ تبدیل نشود.

نابجائی فرانک نمی تواند حرکت کند زیرا بردار برگرس آن در جهت فشرده نبوده و عمود بر جهت فشرده است.

نابجائی غیر متحرک Lomer-Cottrell :

این نابجائی از فصل مشترک دو صفحه (111)

یعنی دو نوع صفحه از صفحات {111} بوجود

می آید. مثلاً دوبجائی روی دو صفحه زیر را

در نظر بگیرید :

$$(\bar{1}\bar{1}\bar{1}) : \frac{a}{2} [101] \rightarrow \frac{a}{6} [211] + \frac{a}{6} [1\bar{1}\bar{2}]$$

$$(111) : \frac{a}{2} [\bar{1}\bar{1}0] \rightarrow \frac{a}{6} [2\bar{1}\bar{1}] + \frac{a}{6} [\bar{1}\bar{2}\bar{1}]$$

این دوزوج نابجائی در اثر تنش حرکت می کنند و در فصل مشترک دو صفحه، دوبجائی جزئی

جلوئی به هم می‌رسند و با هم ترکیب می‌شوند. حاصل این ترکیب، نابجایی کامل نخواهد بود.

$$\frac{a}{6} [1\bar{1}2] + \frac{a}{6} [\bar{1}2\bar{1}] \rightarrow \frac{a}{6} [011]$$

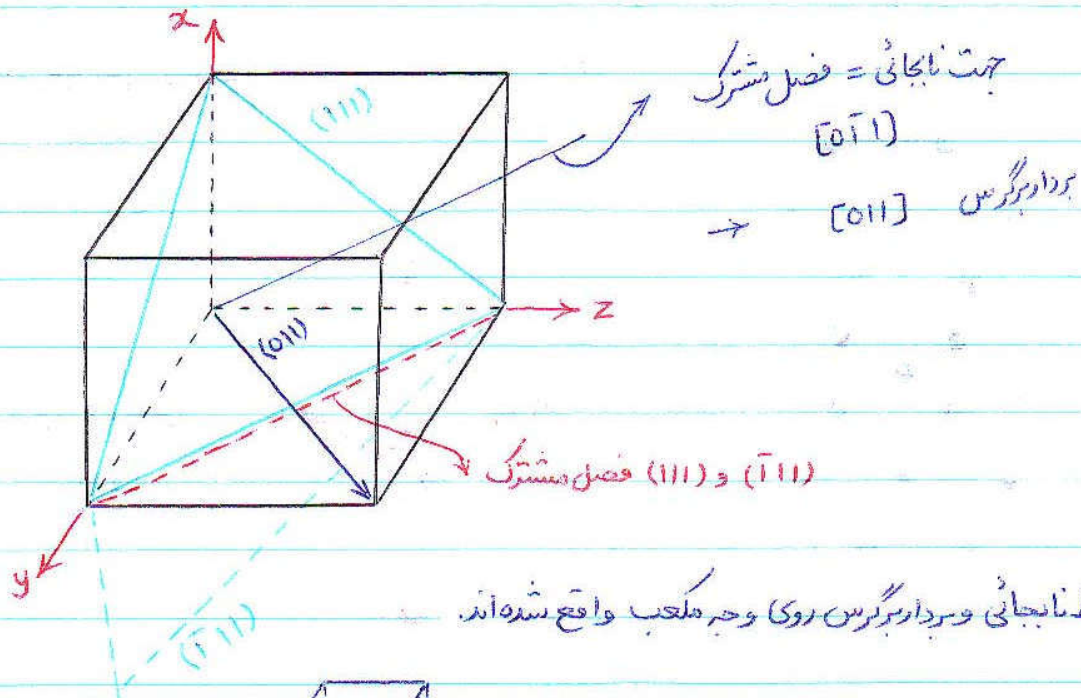
$$\downarrow \frac{a^2}{3} \quad \rightarrow \quad \downarrow \frac{a^2}{18}$$

ملاحظه می‌شود که انرژی شدت کاهش یافته است. بنابراین دو نابجایی جلوئی شدت هم دیگر

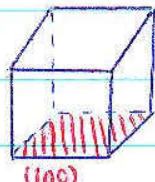
را جذب می‌کنند و این نابجایی را بوجود می‌آورد. در دو طرف فصل مشترک نیز سطح خطای جدید

شدن وجود دارد.

قابل ذکر است که، برخورد دو صفحه $\{111\}$ در جهت $\langle 110 \rangle$ است. (جهت فصل مشترک)

خط نابجایی و بردار برگرس روی وجه مکعب واقع شده‌اند.

روی وجه (100)

جابجائی‌های دیگر نمی‌توانند به این منطقی فصل مشترک نزدیک شوند ، در نتیجه مانع سرراه

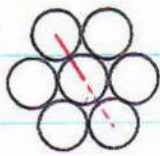
حرکت نابجائی‌های دیگر به حساب می‌آیند . در نتیجه در کارسختی اهمیت دارد .

تذکر . همیشه امکان تشکیل نابجائی lomer وجود ندارد بلکه فقط زمانیکه انرژی بست

گاهس باید امکان تشکیل آن وجود دارد .

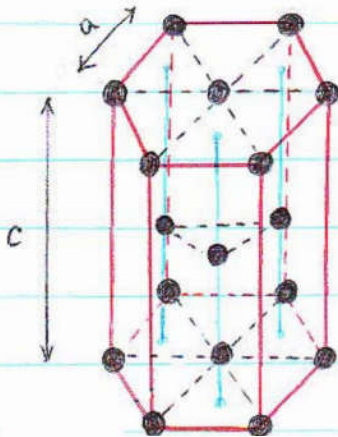
نابجائی در شبکه‌ی h.c.p :

در h.c.p ، سطوح لغزش {0001} و جهات لغزش $\langle 11\bar{2}0 \rangle$ است . بردار برگرس نیز

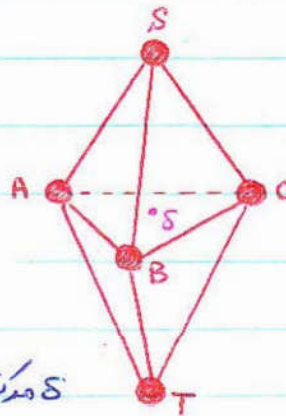

$\langle 11\bar{2}0 \rangle$ $\frac{a}{3}$ می‌باشد .

در اینجا هم می‌توان چهار وجهی Thompson

در نظر گرفت .

رو چهار وجهی
مماس :

S مرکز ثقل ABC است .

در جدول زیر انواع نابجائی در h.c.p آورده شده است :

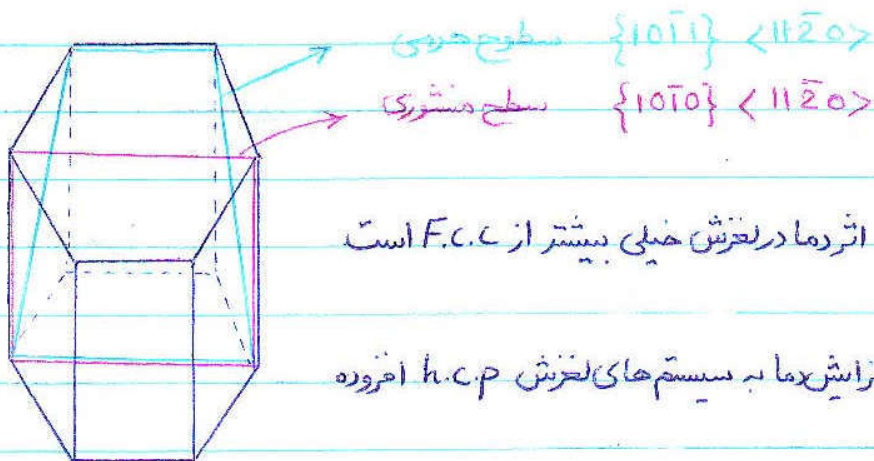
نوع نابجائی	AB	ST	AS
جهت	$\langle 11\bar{2}0 \rangle$	$\langle 0001 \rangle$	$\langle \bar{1}100 \rangle$
اندازه‌ی بردار	a	c	$\frac{a}{\sqrt{3}}$
اثری (مناسب است یا)	a^2	$c^2 = \frac{8}{3} a^2$	$\frac{a^2}{3}$

معروفترین نابجائی در h.c.p. ، AB است. AS از نوع نابجائی شکله است.

در دمای معمولی، لغزش در h.c.p. روی سطوح $\{0001\}$ و جهت $\langle 11\bar{2}0 \rangle$ است. این

سطوح با هم موازی هستند و باید یکدیگر تلاقی ندارند. اما در دمای بالا، یک سری سیستم‌های لغزش دیگر

اضافه می‌شوند. این سیستم‌ها شامل سطوح منشوری و هرمی است:

در h.c.p. اثر دما در لغزش خیلی بیشتر از F.C.C است

زیرا در اثر افزایش دما به سیستم‌های لغزش h.c.p. افزوده

می‌شود. هم چنین در دمای بالا سیستم‌های لغزش در h.c.p. مقاطع می‌شوند در نتیجه امکان

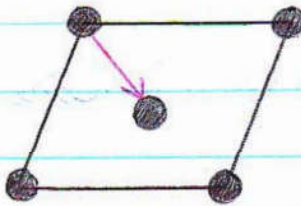
حرکت نابجائی نیز بیشتر می‌شود.

حرکت نابجایی نیاز به یک $\min$ تنش (T_{cr}) دارد؛ که این T را σ فراهم می‌کند.

افزایش دما، T_{cr} را کاهش می‌دهد و در σ های کمتر نیز لغزش انجام می‌شود.

85.12.20

نابجایی در شبکه‌ی B.C.C :

$$\vec{b} = \frac{a}{2} \langle 111 \rangle \quad \{110\} \langle 111 \rangle$$

در B.C.C مکانیزم دیگری برای تغییر فرم پلاستیک وجود

دارد. این مکانیزم، تشکیل سطوح دوقلوبی است.

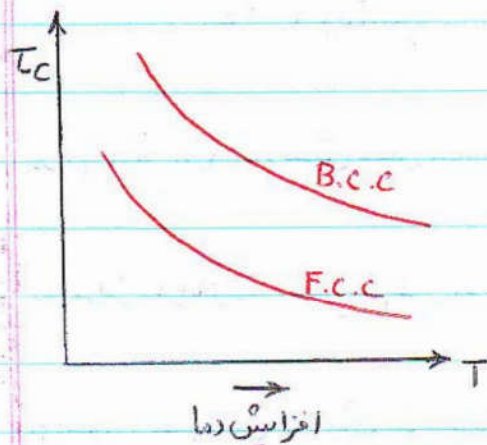
T_c : تنش بحرانی روی سطح لغزش. یعنی $\min$ تنشی که لازم است تا نابجایی حرکت کند. این

تنش برای صفحهای خاص است. T_{yield} (تنش تسلیم) برای یک ماده است. T را نیز تنش

اعمالی تعریف می‌کنیم. در مقایسه‌ی B.C.C و F.C.C

می‌توان گفت برای لغزش تنش بحرانی B.C.C از F.C.C

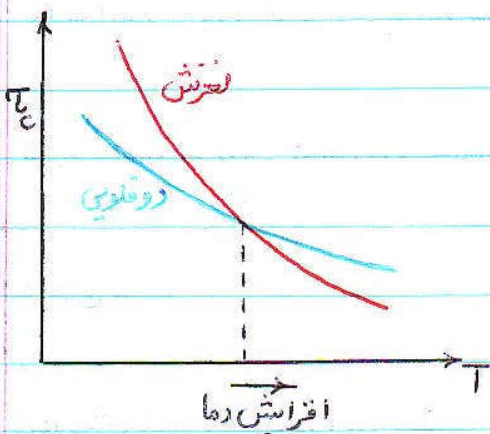
بزرگتر است. در نتیجه F.C.C راحت‌تر می‌لغزد و تغییر

شکل می‌دهد.

اما در مورد شبکه‌ی B.C.C می‌توان گفت که، در دماهای پائین سطوح دوقلوبی فعال‌تر هستند

زیرا τ_c سطوح دوقلوبی کمتر از τ_c برای لغزش است.

اما اینطور نیست که در دمای پایین اصلاً لغزشی انجام نشود.

همچنین در اینجا، منظور از دوقلوبی، دوقلوبی مکانیکی

است زیرا اعمال نیرو داریم.

سیستم تشکیل سطوح دوقلوبی عبارتست از: $\langle 111 \rangle$ و $\{112\}$. سطوح دوقلوبی در اثر

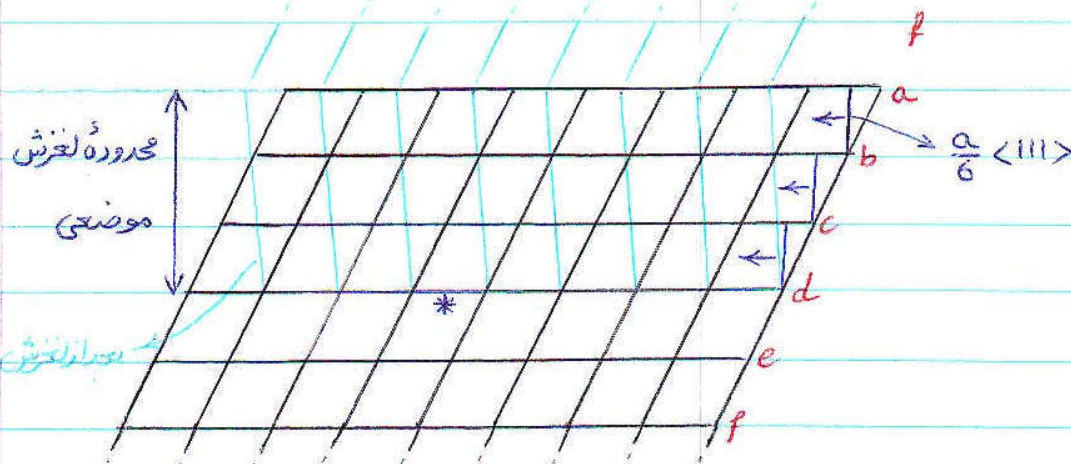
تغییر شکل یا لغزش موضعی بوجود می آید. این دوقلوبی از لغزش موضعی نابجایی $\frac{a}{6} \langle 111 \rangle$

روی سطح $\{112\}$ ایجاد می شود. تکرار سطوح $\{112\}$ در b.c.c بصورت تکرار 6 تایی

... abcdefabcdef... است. یعنی 6 تا صفحه $\{112\}$ شبکه b.c.c را می سازد

به همین دلیل است که نابجایی فوق دارای ضریب $\frac{a}{6}$ است. در شکل زیر مشاهده می شود که در

یک قسمت از بلور، سطوح $\{112\}$ حرکت کرده و در این سطح، آرایش اتم ها به هم خورده است

حالت اینکه برخی از این سطوح حرکت می‌کنند این است که 6 نوع سطح (112) داریم که

لغزش یکسانی ندارند. مساحت سطح دوقلوبی (محدوده لغزش موضعی) بستگی به تعداد

ناجائی‌ها دارد.

$$\frac{a}{2} [111] \rightarrow \frac{a}{3} [111] + \frac{a}{6} [111] \quad , \quad \frac{a}{3} [111] \rightarrow \frac{a}{6} [111] + \frac{a}{6} [111]$$

$$\Rightarrow \frac{a}{2} [111] \rightarrow \frac{a}{6} [111] + \frac{a}{6} [111] + \frac{a}{6} [111]$$

سطح لغزش $\frac{a}{6} [111]$ ، (112) است. در لغزش ناجائی، همه اتم‌ها با اندازه $\vec{a}$ حرکت

می‌کنند ولی در دوقلوبی، میزان حرکت بستگی به فاصله از خط $\times$ دارد.

برخورد ناجائی‌ها:

در شبکه بر اساس نقصی که در طول ایجاد بوجود می‌آید می‌توان بنیادیت ناجائی تعریف کرد که حرکت

هم سطح لغزشی دارند. ممکن است که برخی از این ناجائی‌ها حرکت نکنند. در نتیجه در حرکت

ناجائی، سرراه، ناجائی‌های دیگری نیز وجود دارند. بنابراین ناجائی در حرکت خود مجبور است

با ناجائی‌های دیگر برخورد کند. این یک اصل است.

چه فرقی بین برخورد ناجائی و واکنش ناجائی وجود دارد؟

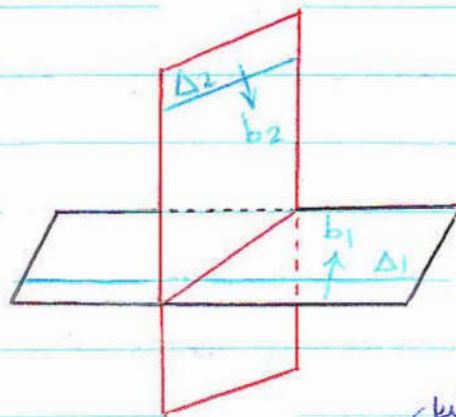
واکثش دونابجائی معمولاً روی یک خط انجام می شود یعنی دو خط نابجائی در یک خط هم‌گیر را

قطع می کنند. اما در برخورد دونابجائی، آن دو هم‌گیر را در یک نقطه قطع می کنند. البته معمولاً این

طور می باشد. هم چنین ممکن است واکثش هم در یک نقطه یعنی محل تلاقی دونابجائی در حالتی که

یک نقطه است، انجام شود. زاوی بی بین سطوحی که نابجائی هایشان با هم برخورد می کند، نامشخص

است. اما ما حالت خاص زیر را در نظر می گیریم. یعنی زاوی بی 90 درجه:

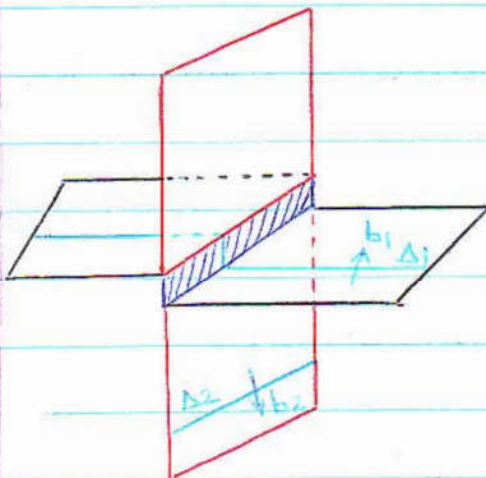

دونابجائی پله ای زیر را در نظر می گیریم:

$$\begin{cases} b_1 \perp \Delta_1 \\ b_2 \perp \Delta_2 \end{cases}$$

بعد از لغزش نابجائی دوم شکل بالا به شکل زیر تبدیل

می شود:

ملاحظه می شود در خط نابجائی Δ_1 ، یک Jog ایجاد

شده است.

اگر $\Delta_1 \parallel b_2$ باشد، چون جابه جائی آنها در راستای

b_2 است در خط Δ_1 تغییری ایجاد نمی شود. اما اگر $b_2 \perp \Delta_1$ باشد چون جابه جائی آنها

در راستای b_2 است در خط Δ_1 شکستگی ایجاد می شود. در شکل قبلی حالت $\Delta_1 \perp b_2$

را داریم زیرا در Δ_1 شکستگی ایجاد شده است. (Jog) نتیجه:

اگر دو نابجائی همدیگر را قطع کنند بسته به موقعیت b_1 و Δ_2 ؛ b_2 و Δ_1 ، Jog یا ایجاد

می شود و یا نهی شود. Jog ایجاد می شود $\rightarrow \Delta_2 \perp b_1$ or $\Delta_1 \perp b_2$

Jog ایجاد نمی شود $\rightarrow \Delta_2 \parallel b_1$ or $\Delta_1 \parallel b_2$

در شکل بالا، Jog برای Δ_1 ایجاد شده است. اما اینکه نوع Jog بوجود آمده پیچی

است یا پله ای را با تعیین می کند.

Jog پیچی است $\rightarrow b_1 \parallel b_2$ Jog پله ای است $\rightarrow b_1 \perp b_2$

برای ما مهم این است که Jog بوجود آمده بعد از برخورد می تواند حرکت کند یا نه؟

Jog ایجاد شده روی نابجائی پله ای می تواند پله ای یا پیچی باشد.

Jog ایجاد شده روی نابجائی پیچی حتماً پله ای است:

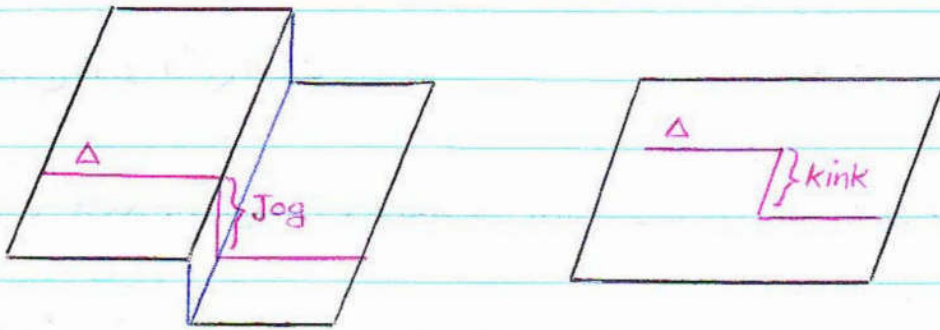
(شرط ایجاد Jog) $b_2 \perp \Delta_1$ (نابجائی پیچی) $b_1 \parallel \Delta_1$

$\rightarrow b_1 \perp b_2 \Rightarrow$ پله ای

تکرر زمانی شکستگی روی خط نابجایی Jog است که صفحه Jog با صفحه خط نابجایی

متعامد باشد، در غیر این صورت یعنی صفحه Jog و صفحه خط نابجایی اگر هم صفحه و

یکسان باشد، Jog نداریم بلکه kink داریم.

در نزدیکی صفر مطلق kink ها هم حرکت می کنند. در نتیجه انرژی لازم برای حرکتشان

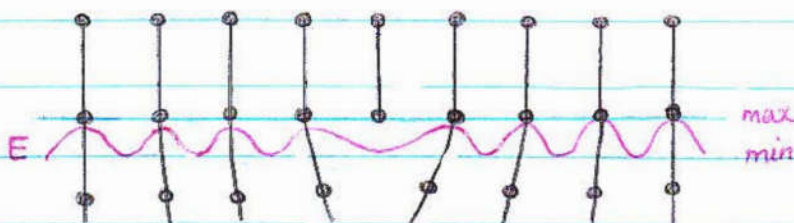
کم است. اما نتیجه حرکت kink چیست؟

قبلاً انرژی پروا حد طول را $\propto Gb^2$ بدست آوردیم و این مقدار را ثابت گرفتیم. هم چنین

محیط را نیز پیوسته در نظر گرفتیم؛ در حالیکه سطح لغزش پیوسته نبوده و انرژی هم مقداری ثابت

نیست. بلکه درجائیکه اتم حضور دارد max انرژی و درجائیکه اتم حضور ندارد min انرژی

موجود است. نابجایی در موقعیت min انرژی قرار گرفته است.

با حرکت نابجائی، انرژی بر واحد طول آن تغییر خواهد کرد. در مسیر حرکت، نابجائی باید

قله‌های max انرژی را رد کنند که این همان مقدار انرژی لازم برای حرکت است. انرژی

نابجائی به موقعیت آن ربط دارد. در رابطی حال، σ_0 (تنش اصطکاکی شبکه) ناشی

از همین قله‌ی انرژی است. $\sigma = \sigma_0 + \dots$

* حرکت kink نابجائی را از یک موقعیت min انرژی به min انرژی دیگری برد.

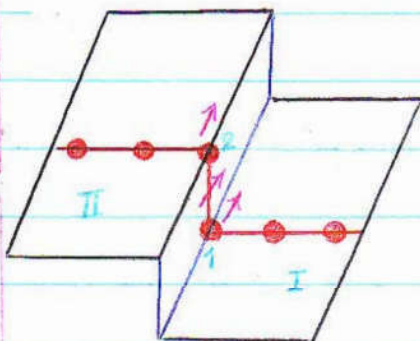
85. 12. 22

حرکت نابجائی همراه با Jog :

هدف بررسی تأثیر Jog در حرکت نابجائی است.

در مورد نابجائی پله ای :

I. Jog و نابجائی در یک صفحه نباشند :

در این مورد Jog نمی‌تواند حرکت کند زیرا واقع

در سطح عمود بر سطح فشرده است. در حالتیکه تنها

رواقم در Jog وجود دارد (Jog سازه) اتم 1

روی سطح I و اتم 2 روی سطح II که هر دو سطح فشرده اند می‌توانند حرکت کنند. در نتیجه

Jog نیز حرکت می کند. بنابراین Jog در این جا برای حرکت نابجائی مانع محسوب نمی شود.

II. Jog و نابجائی در یک صفحه باشند:

این حالت در واقع همان kink است. در این جا هم kink مانع حرکت نابجائی نمی شود.

بنابراین نتیجه می شود که در هر دو حالت نابجائی پله ای، Jog و kink تأثیری در حرکت

ندارند.

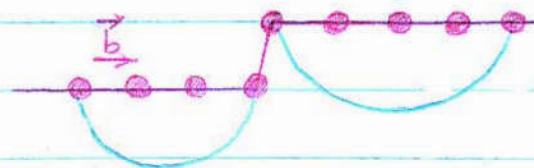
در مورد نابجائی پیچی:

قبلاً گفته شد که Jog همواره از نوع پله ای است. نابجائی پیچی می تواند سطح لغزش

خود را عوض کند اما Jog که از نوع پله ای است نمی تواند سطح لغزش خود را عوض کند و

فقط می تواند صعود کند. بنابراین در نابجائی پیچی، Jog در حرکت تأثیر دارد و مانع می باشد.

اگر نخواهیم خود Jog را بررسی کنیم

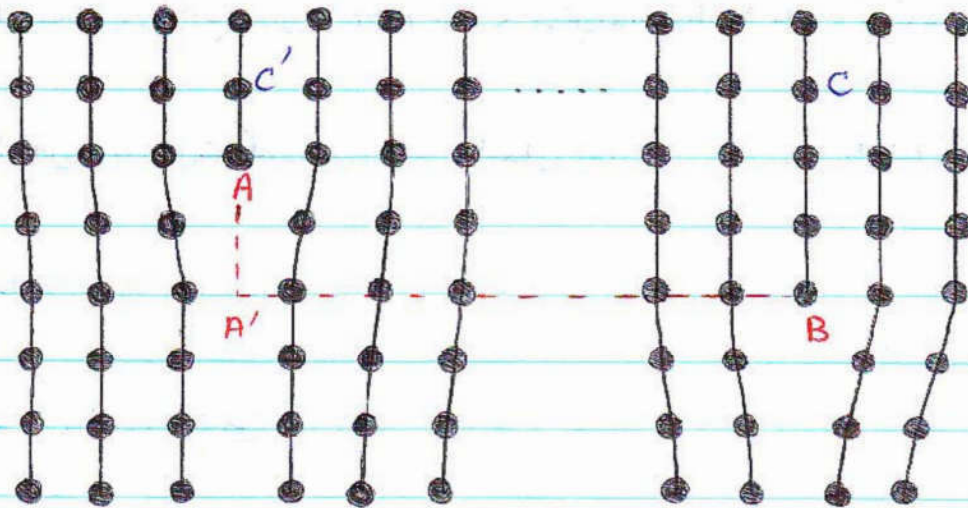
و حرکت آنرا مطالعه کنیم حالت های

زیر را در نظر می گیریم:

اگر Jog بخواهد از A به B برود، به هر طریقی که بخواهد این مسیر را طی کند حالت زیر

وجود دارد: لغزش: $A' \rightarrow B$; صعود: $A \rightarrow A'$

در هر صورت تلفیقی از صعود و لغزش داریم. در مرحلهٔ صعود، تولید Vacancy نیز داریم.

حالت دیگر این است که موقعیت B بالاتر از A باشد مثلاً C.

لغزش: $C' \rightarrow C$; صعود: $A \rightarrow C'$

در این جا مرحلهٔ صعود جذب Vacancy می‌کند.

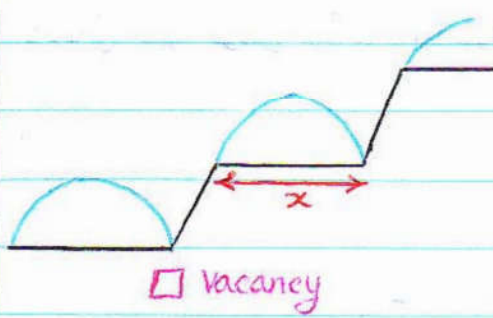
در هر دو حالت، حرکت Jog با نابجائی همراه تغییر در تعداد Vacancy هاست یعنی

افزایش انرژی. در نتیجه همواره بصورت مانع عمل می‌کند.

تذکره: حرکت و لغزش نابجائی بیعی اغلب بصورت تقاطعی است.

انرژی یک Jog عبارتست از: $\alpha G b^3$ (طول Jog = b) ؛ انرژی بر واحد طول) $\alpha G b^2$

می توان نتیجه گرفت، انرژی Vacancy نیز همین است:

جابجائی تا حدی حرکت می کند اما اگر از یک اندازه به بعد

انرژی زیادی بخواهد (چون افزایش طول جابجائی،

موجب افزایش انرژی می شود) آنگاه Vacancy

بوجود می آید و Jog به اندازه b حرکت می کند. در نتیجه حرکت جابجائی آسان می شود.

جابجائی: b نیرو: $\tau b x \Rightarrow x = \text{طول جابجائی}$

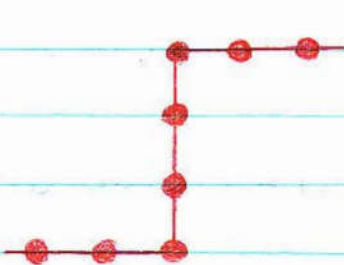
کار انجام شده در اثر صعود Jog: $\tau b^2 x \Rightarrow$

$$\tau b^2 x = \alpha G b^3 \quad \rightarrow \quad \tau = \frac{\alpha G b}{x}$$

x : فاصله Jog حاوی صعود. البته دما هم کمک می کند. در دماهای بالا τ

کمتر است.

ممکن است Jog دارای طولی بیش از پارامتر شبکه باشند. در این حالت با Jog مثل

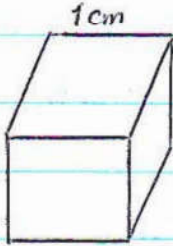

جابجائی رفتار می کنیم و دیگر آنرا Jog در نظر نمی گیریم.

زیرا خود دارای بردار برگرس، سطح لغزش و... است.

منشأ و تکثیر نایجائی :

نایجائی چگونه بوجود می آید و آیا طول آن زیاد می شود یا نه ؟

$$V = 1 \text{ cm}^3$$

$$\text{دانشیه نایجائی} = 10^6 \text{ خط/cm}^2$$

اگر نایجائی کل سطح را جا رو کند، در اثر حرکت یک نایجائی اگر لغزش متوسط $\frac{b}{2}$ باشد،

$$\text{مقدار کل لغزش عبارتست از: } 10^6 \times \frac{b}{2} \quad \underline{\underline{b = 2 \times 10^{-8}}} \quad 10^{-2} = 1\%$$

یعنی اگر همه نایجائی ها در تغییر طول شرکت کنند و همگی بلغزند، 1٪ تغییر طول داریم.

در صورتیکه برای AI تغییر طول خیلی بیشتر است (40٪). در یک جسم تغییر شکل

یافته دانشیه نایجائی ها در حدود 10^{11} خط/cm² است. این نایجائی ها از کجا آمده اند

و چگونه زیاد شده اند ؟

ابتدا منشأ را بررسی می کنیم: همان 10^6 خط بر cm² از کجا آمده است ؟ زیره ای داریم

نایجائی تعادل ترمودینامیکی ندارد و همواره انرژی را زیاد می کند. از طرفی با هیچ عملیات

حرارتی نمی توان آن را از بین برد. نایجائی در حین فرایند انجماد بوجود می آید. و وقتی که

وجود آمد دیگر نمی توان آن را از بین برد. از سه حالت زیر نابجائی ممکن است بوجود آید:

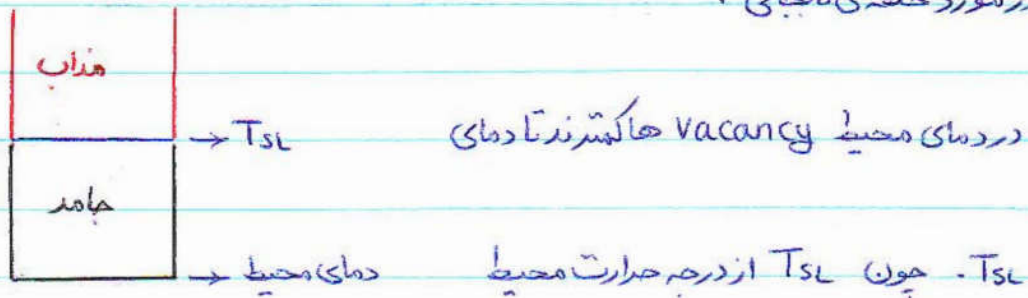
1- تراکم تنش 2- حلقه های vacancy

3- نابجائی پیچی حین انجماد.

تراکم تنش ناشی از تغییر درجه حرارت و متفاوت بودن آن در جاهای مختلف مذاب است.

در این مورد بعداً بحث خواهد شد.

در مورد حلقه های نابجائی:

بیشتر است. این vacancy ها تشکیل حلقه می دهند و این حلقه ها اتصال بین دو

صفحه را از بین برده و dislocation بوجود می آورد.

رشد دانه ها در جهت سطوح فشرده است و در جهت رشد، اتم ها روی سطح می نشینند که

شبیه بیک جزیره است و اطراف آن مذاب می باشد. اما اطراف نابجائی پیچی اتم ها بصورت

مارپیچ قرار دارند و چون در این حالت اتم ها با هم بصورت ارتباط دارند، رشد انجماد سریع تر شده

و این نایجائی باقی خواهد ماند.

حال علت زیاد شدن نایجائی در اثر تغییر شکل پلاستیک را بررسی می کنیم :

جوانه زنی نایجائی :

I . بوجود آمدن یک نایجائی در یک قسمت بی عیب بلور در اثر تنش (که موجب شکست

صفحه شده و دو نیم صفحه بوجود می آورد) ← جوانه زنی هموزن

II . در اثر تراکم تنش در قسمت های خاص بلور، نایجائی می تواند جوانه بزند. ← جوانه زنی

غیر هموزن .

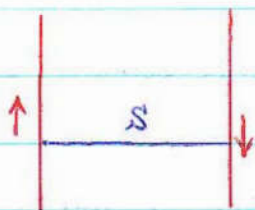
جوانه زنی هموزن :

امکان بوجود آمدن تشکیل نایجائی بدین روش راهی نسیم . نایجائی را بیچ فرض می کنیم

زیرا جمله ی (۷-۱) ندارد و محاسبات ساده تر می شود . فرض دیگر این است که دو نایجائی

بیچ در یک لحظه بوجود آمده اند در خلاف جهت هم و از یکدیگر دور می شوند .

می خواهیم تنش لازم برای جوانه زنی را بدست آوریم :

$$\text{انرژی الاستیک بر واحد طول نایجائی} = \alpha G b^2$$